

VOZÍČKÁŘ

2013
XXII. ROČNÍK

časopis nejen pro sedící

- Téma: Bezbariérové knihovny
- Sto let Jedličkova ústavu
- Sexuální asistence

www.vozickar.com

MANUS

PROSTĚJOV

manuspv@manuspv.cz www.manuspv.cz

výroba, montáž a servis

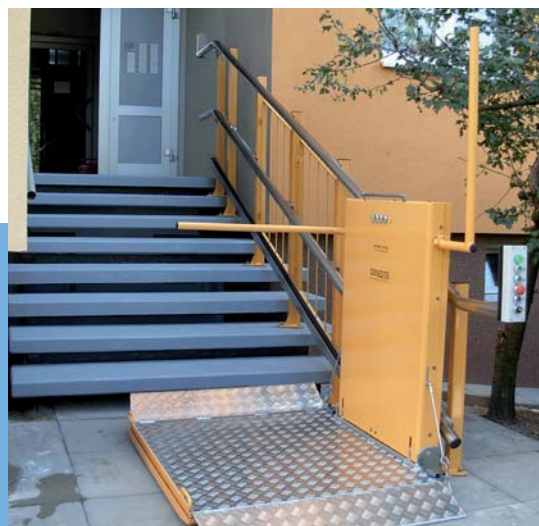
- šikmé schodiškové plošiny pro imobilní osoby
- svislé zvedací plošiny pro imobilní osoby
- domácí výtahy
- nájezdové rampy
- mobilní schodolezy

MANUS Prostějov, spol. s r.o.

Za drahou 4332/4, 796 87 Prostějov

tel.: 582 360 558, fax: 582 301 244

život bez překážek

THERA TRAINER

THERA vital

LÉČEBNÉ POHYBOVÉ PŘÍSTROJE THERA TRAINER®
OD NĚMECKÉ SPOLEČNOSTI MEDICA
VÝVOJ NA ZÁKLADĚ 20 LETÝCH ZKUŠENOSTÍ

Každodenní cvičení na přístroji Thera:

- redukuje křeče
- podporuje sílu a vytrvalost
- omezuje poruchy prokrvení
- odstraňuje edémy
- zamezuje ztuhlosti kloubů
- zlepšuje metabolismus
- omezuje bolestivé symptomy

Všechny přístroje jsou podporované elektromotorem.

Rádi Vám poradíme
s možnostmi finanční podpory.

Výhradní dovozce:

PROORMEDENT, s.r.o.
Modřanská 621/72
143 00 Praha 4
Česká republika
Tel.: +420 241 403 520
Mobil: +420 725 005 501
Email: info@proormedent.cz

proormedent

www.proormedent.cz
www.thera-trainer.cz

SPOLEČNÝ NÁVRAT K POHYBU

Čekání na jaro bylo letos dlouhé. Vůbec čekání na něco příjemného je únavné. Hodně lidí ve svém životě více méně čeká. Čeká, až mu někdo pomůže, až se stane něco, co ho probudí z letargie, až bude víc peněz, až se objeví princ na kdovíjakém koni anebo až opadá listí z dubu. Jenže někdy se holt čekat musí, i kdyby sebevětší chuť do života byla.

Když březnové bílé hromady zasypany chodníky a následné valy, které odhrnovače vytvořily u přechodů a na zastávkách autobusů, znemožnily cestovat kamkoliv, myslela jsem na vás, na sněhové vězně. Každý choďák by si řekl: no a co, mají sněhové prázdniny. Zavřou se doma a mají pohodu. Jenomže to čekání je mnohem víc vyčerpávající než brouzdání se bílou břechkou. A člověk s tím nemůže nic dělat, protože dávno neplatí, a vlastně ani neplatilo, poručíme větru dešti.

Jak to tak vypadá, tak už je ten neblahý březen za námi. I když, neblahý... Březen je označován jako měsíc knihy. Možná nám závěje chtěly naznačit, stejně jako téma tohoto Vozíčkáře, jak dobré může čtení být. Co jste přečetli za dlouhých zimních večerů vy? Chodíte do knihoven? A už jste přišli na chuť elektronickým knihám? Pobavme se spolu o tom.

Dále chci upozornit nejen ty, kdo prošli Jedličkovým ústavem, na rozhovor s Janem Pičmanem. Že Jedličkárna letos slaví sté výročí svého založení, už víte. Kdo jí ale v minulosti vtiskl tvář? Jak funguje v současnosti a jak bude vypadat v budoucnu? Její ředitel o tom velmi zajímavě vypráví.

Příběh Marcela Duška sice nemá sto let, zato má stejné grády. Jak se žije s těžkým tělesným hendikepem bez institucionální asistence, a přesto samostatně v bytě? Organizovat dobrovolníky není jednoduché, kdo a jak mu pomáhá? A co pro samostatný život potřebuje? Dozvíte se v rubrice My se světem, svět s námi, která už rok a půl ilustruje svými konkrétními příběhy pojem integrace.

Pozadí nezůstávají ani další rubriky. Sexuální asistence pro těžce tělesně postižené je téma, které může poškrádlit nejednoho z vás. Technologické novinky anebo kuriozity v mozaice, kterou pro vás sestavil Petr Šika, už má taky své tradiční místo. A pro ty, které v minulém čísle zaujala jóga, máme další tip na rozšíření sportovní palety – stolní tenis.

V celém Vozíčkáři taky najdete řadu tipů, co na jaře podniknout. Festivity, sportovní události, nabídky k seznámení v inzerci... Jaro už je tady, sníh a čekání v bílém vězení už je pryč, takže si užijte týdny plné energie a nových podnětů.

Krásné nabitě jaro, které si tolik zasloužíme, přeje

Aneta Šedá

Z obsahu

Liga informuje	2
Společně do práce, Směrem k práci	2
Ebi a Patrik	2
Nové webové stránky	2
Pozvánky na akce s Ligou	2
Legislativa	5
Dobrodružná cesta k sKartě	5
Téma	6
Být či nebýt v knihovnách?	6
Co dělat, když narazím na bariérový objekt	6
Knihou ku zdraví	7
Bezbariérová knihovna našla útočiště v bývalé továrně	7
Fejeton: S knihovnou v kapse a hlavou v oblacích	8
Aktuálně	10
Systém posuzování u příspěvku na péči je špatný a chceme ho změnit	10
Být doma sám, a přesto pod dohledem	11
V Nosislavi staví nový domov	11
Primátor v jámě lvové aneb Jak na bariéry v pražské veřejné dopravě	12
Osobnost	14
Integrace i specializovaná péče: obě cesty jsou správné.....	14
My se světem, svět s námi	18
Nemám povahu na chráněné bydlení	18
Psychologie, vztahy, sex	20
Sexuální asistence po francouzsku	20
Chuť na sex zaplatí sociálka	20
Technologie	21
Technologická mozaika	21
Panoptikum vozíčkářské hrůzy	22
Váleční veteráni s hendikepem.....	22
Slovenský periskop	24
Slovenský monitoring bezbariérovosti	24
Kultura	25
Festivalová sezona začíná	25
O hendikepu píší hendikepovaní a tak to má být	25
Pokřivená těla, pokřivené duše	26
Úplně nemožný Cirkus Kociáno	27
Sport	30
Červnový svátek motoristů v Chrašti u Chrudimi.....	30
V květnu se můžete vydat na 96. Kladrubské hry	30
Ping pong jako relax i jako vrcholový sport	30
Inzerce	32

str. 8

str. 18

str. 28

str. 30

VOZÍČKÁŘ je periodikem registrovaným MK ČR pod číslem E 6250.

Adresa redakce a vydavatele: Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno, www.ligavozic.cz, ☎ 537 021 493, IČ: 0049 94 12

Soukromá inzerce, objednávka časopisu: ☎ 537 021 493, info@ligavozic.cz

Šéfredaktorka: Aneta Šedá (ata), ☎ 725 022 259, vozickar@ligavozic.cz Počítačové zpracování: Vladimír Ludva

Tisk: Tiskárna Helbich, a.s. Rozesílka: BM marketing, s. r. o.

Jazyková korektura: Marie Fišerová Obsahová korektura: Hana Valová

Foto na obálce: Jaroslav Malinský

Firemní inzerci zajišťuje BASS, spol. s r. o., Hana Valová, ☎ 608 635 561, hana.valova@ligavozic.cz

Vozíčkář vychází v nákladu 2800 výtisků 5x ročně, fyzickým osobám je zaslán bezplatně, v ostatních případech předplatné činí 230 Kč na rok. Uzávěrka příštího čísla je 3. 6. 2013.

Názory obsažené v článcích nemusejí být shodné s míněním redakce, ručí za ně jejich autoři. Redakce si vyhrazuje právo finálních úprav všech přijatých textů.

Realizaci časopisu podporují:

Projekt byl realizován za finanční podpory Úřadu vlády České republiky a Vládního výboru pro zdravotně postižené občany

Společně do práce, Směrem k práci, vyzýváme na Vysočině

Tento projekt je spolufinancován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Aktivity Ligy vozíčkářů, které pomáhají lidem se zdravotním znevýhodněním najít novou či lepší práci, nejsou na Vysočině neznámé. Sociální pracovníci mají v tomto regionu za sebou už řadu úspěchů v podobě nově vytvořených pracovních míst, workshopů, PC kurzů, besed atd. Dveřmi pobočky v Jihlavě, Velkém Meziříčí a Žďáru nad Sázavou můžou zájemci se zdravotním hendikepem procházet dál. V letošním roce se totiž rozjely navazující projekty Společně do práce a Směrem k práci.

„Nejsme tu jenom pro lidi na vozíku, jak by mohl název naší organizace napovídat. Naopak pomáháme najít práci lidem s tělesným, mentálním, duševním či s kombinovaným postižením, s různými civilizačními či chronickými nemocemi. Se zdravotním hendikepem se na trhu práce člověk pohybuje obtížně. Naše klienty učíme, jak to zvládnout s elegancí,“ uvedla koordinátorka projektů na Vysočině Lucie Jiříková.

Liga vozíčkářů nespolupracuje jen s klienty, ale snaží se pomoci i zaměstnavatelům, kteří chtějí zaměstnat lidi se zdravotním postižením. „Hledáme vhodné zaměstnavatele, kterým poskytneme nejen mzdový příspěvek, ale i poradenský servis a pomoc s veškerou legislativou,“ doplnila L. Jiříková.

S klienty se zdravotním hendikepem se pracovní konzultanti setkávají v individuálních konzultacích nebo ve skupinových workshopech a seminářích. Učí se spolu, jak vystupovat během pracovního pohovoru nebo jak správně komunikovat se zaměstnavateli. „Velký zájem je i o kurz pracovních náležitostí minima nebo o PC kurzy, které rozšiřují klientovu kvalifikaci,“ uvedla koordinátorka. Lidem na Vysočině se rovněž nabízí možnost pracovní asistence a další podpory v nástupu do práce.

Veškeré nabízené služby jsou díky podpoře Evropského sociálního fondu v Opera-

ním programu Lidské zdroje a zaměstnanost ZDARMA.

V případě, že byste chtěli projektů Ligy využít, kontakty našich pracovníků najdete na stránkách Ligy vozíčkářů www.ligavozic.cz nebo se obraťte na recepci Ligy vozíčkářů na telefonu 537 021 493 (pevná linka) nebo 777 010 331 (mobilní telefon).

Ebi a Patrik

Krátký dokument se silným příběhem. Ebi už nějaký ten pátek bydlí s Patrikem, se svým novým páníčkem. Jejich první dny soužití

i práci Ebinky zachytila Česká televize v šestiminutovém dokumentu z cyklu Kde peníze pomáhají. Ze sbírky Pomozte dětem byla totiž na výcvik tohoto asistenčního a terapeutického psa uhrazena částka 35 000 Kč. Mnohokrát děkujeme a zveme ke zhlédnutí tohoto krátkého snímku. Odkaz na něj najdete na internetu, na nových webových stránkách Ligy vozíčkářů v sekci Aktuality. Pokud i vy potřebujete zdarma získat asistenčního psa, neváhejte nás kontaktovat. Najdete tak pomocníka, kamaráda i věrného průvodce na svých cestách, který pomůže překonat hendikep.

Nové webové stránky

Liga na síti se ponořila do nových barev. Po dlouhé přípravě jsme rozjeli nový web, který je přehlednější a barevnější a především nám umožní elegantně upozorňovat na všechny naše aktivity. Dominantními barvami jsou zelená, šedá a modrá. Internetové stránky je ale také možné přepnout do černobílého režimu, usnadní se tak čitelnost lidem se zrakovým postižením.

Ligové stránky nabízejí stejné služby jako doposud (internetová poradna, prolínání s informačním portálem atd.), nadto nás ještě můžete kontaktovat prostřednictvím přehled-

ného formuláře, můžete si pouštět video přímo na stránkách, listovat si pěknou a přehlednou fotogalerií. Budeme vděční za každou zpětnou vazbu, abychom vytvořili web ideální pro vás – návštěvníky a uživatele. Budeme rádi, když zde naleznete nápady, informace i inspiraci, když zde veřejnost najde zásobárnu postřehů ze života s hendikepem. Budeme rádi, když média na nových stránkách získají informační přehled a nabídku témat pro zpracování. Partneri se zase dozvědí, co všechno jim spolupráce s námi může přinést. Neváhejte proto objevit nový svět Ligy vozíčkářů na internetu!

Pozvánky na akce s Ligou

A už je to tady zase! S jarem se opět nabízí řada akcí a aktivit, na kterých potkáte Ligu vozíčkářů.

Vezměme to chronologicky:

Rehaprotex v jiném termínu i v jiném kabátě

V novém termínu se na brněnském výstavišti uskuteční veletrh kompenzačních a rehabilitačních pomůcek Rehaprotex, který se přesunul z tradičního podzimního času. I když se letos nebude moct z organizačních důvodů uskutečnit rozsáhlý doprovodný program v režii Ligy vozíčkářů, který jsme pro vás léta připravovali a na který jsme se těšili, na našem stánku vás rádi uvítáme.

Můžete si u nás koupit výrobky našich klientů, ale také získat radu a informace z několika oblastí. Konzultovat budeme problémy s úřady, s legislativou, s pojišťovnami atd., a to v Poradně pro život s postižením. Projekt S Ligou proti bariérám zase umožní lidem, kteří chtějí upravovat své bydlení

The screenshot shows the website interface with a green header and navigation menu. The main content area features a 'PODPORA SAMOSTATNOSTI' section with a video player and text. Below this are several service buttons: 'Osobní asistence', 'Klienti', 'Asistenční psi', 'OPEL MANÝČKARS ŠKODLA MANÝČKARS VOZŮ', 'Poradna pro život s postižením', 'Bezbariérová doprava', 'Práce a samostatnost', 'Centrum denních služeb', and 'Bariéry, pomůcky'. The 'AKTUALITY' section lists recent news items with dates and titles, such as '18.04.2013 Volná místa v PC kurzu (Velké Meziříčí)' and '16.04.2013 Užijte si plavbu na parníku'. A social media widget for Facebook is visible on the right side.

a potřebují odstranit architektonické bariéry, domluvit si schůzku nebo vyřešit konkrétní situace se zkušenou architektkou. S pracovníci sociální rehabilitace si můžete zahrát hru, která vás leccemu naučí a ukáže, v čem by vám sociální rehabilitace mohla být prospěšná. Kromě toho se dozvíte veškeré informace o našich službách v Jihomoravském kraji a v Kraji Vysočina. Letos se výstava koná 14.–17. května, bližší informace najdete uvnitř časopisu.

Setkání kultur v Mikulčicích

Velká výroční oslava s účastí tisíců návštěvníků i slavných osobností se chystá na víkend 24.–26. května v Mikulčicích. Společně s církvemi a s institucemi Jihomoravského kraje si připomeneme 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu a zároveň vstup křesťanství i vzdělanosti do našich tehdy divokých končin.

V uvedených dnech se v srdci Velkomoravské říše uskuteční celá řada aktivit, pouť i koncerty, setkání i konference. Co přineseme do Mikulčic my? Bezbariérovou dopravu a informační servis pro zdravotně postižené poutníky. Ale také zvěst o tom, že asistenční psi umí pomoci zdravotně postiženým lidem k samostatnosti, že to jsou superhrdinové všedního dne a že podpora jejich výcviku je dobrá věc. Přijďte se nejen za námi na oslavu podívat také?

Ohňostrojové šilenství a s ním Světélkování

Jako každý rok i tentokrát Liga rozzáří brněnskou přehradu svítilkami tyčinkami. V čase od 25. 5. do 14. 6. se v Brně opět uskuteční mezinárodní přehlídka ohňostrojů Ignis Brunensis, opět budeme prodávat světýlka ve prospěch veřejné sbírky Batdog – Pes asistent. Pokud chcete zažít ohňostroje jinak, pokud se chcete pobavit a získat nové zkušenosti a zároveň pomoci dobré věci, Světélkování je pro to ideální příležitost. Hledáme dobrovolníky, kteří by nám pomohli s prodejem. Hendikep pomoci nebrání, naopak! Neváhejte nás kontaktovat, pokud jste z Brna. Těšíme se na spolupráci. Můžete se ozvat Lence Krátké (tel.: 774 635 564, lenka.kratka@ligavozic.cz).

**Aktuální informace,
články, nabídky
a osobní inzerce
pro vás denně
přibývají na**

www.vozickar.com

PSÍ ŽIVOT

Nejen že se psi nikdy neperou doopravdy

Na článek „Psi se nikdy neperou doopravdy“ v prosincovém čísle Vozíčkáře mi přišlo dost ohlasů. Ozývali se neznámí lidé i moji známí, kteří čtou vozíčkáře na webu. Většina z nich se mnou moc nesoouhlasila a nejvíc asi ti, kteří mají se psy letité zkušenosti. Hledali různé skuliny a výmluvy, ale nikdo z nich mi nezdůvodnil, proč by přirozené chování psů mělo vypadat jinak. Proto, abych uvedl zmíněný článek na pravou míru, se musím o tématu ještě trochu rozepsat.

Tedy, vážení přátelé i nepřátelé, tak jak jsem napsal, tak to i je. Socializovaní psi žijící ve funkční smečce (i té lidsko-psí) se neperou doopravdy, boj nahrazují rituálem, při kterém si významně neublíží. Pokud ano, pak příčinou jsou lidé. Nedají psům dostatek prostoru ke komunikaci, nedají jim možnost být opravdu psy v prostředí, ve kterém by se měli cítit uvolněně. A prostřednictvím stejného mechanismu mohou lidé i za další psí problémy, než je vzájemná agresivita. Mohou za agresivitu vůči lidem, rozličné psí strachy v běžných životních situacích, ničení věcí, neposlušnost, nutkavé projevy v jejich chování, kterým je třeba obyčejné honění ocásku nebo vykusování srsti. Tohle by psi nikdy sami od sebe nedělali.

Lidé si v převážné většině dost neuvědomují, že psi jsou naprosto odlišným živočišným druhem, a proto nevidí svět lidskýma očima, ale vnímají ho úplně jinak. Psi jsou smečková zvířata a ke spokojenému životu potřebují cítit bezpečí fungující smečky. My je místo toho ve věku dvou měsíců vytrhneme z jejich fungující smečky, kterou často jako jedinou za svého života poznají. Vsadíme je do lidské společnosti, o které si myslíme, že když je dobrá pro lidi, je dobrá i pro psy, a že hned budou vědět, jak se v nepřírodném nepřátelském prostředí chovat. Ale oni nemají odkud to vědět, snaží se chovat jen podle svého citu a jejich organizmus se začne tlaku ne-

přátelského prostředí bánit. A problém je na světě. Pes začne zkoušet na svou obranu způsoby chování, které vypadají z lidského pohledu nevhodně, až nepochopitelně. Pokud se psovi takové chování osvědčí, začne ho používat pravidelně a stane se zlobivým, agresivním, neurotickým nebo jinak nehezky pojmenovaným psem.

Když se pes začne takhle chovat, lidé se obvykle snaží, v tom lepším případě, jeho chování zvládnout výcvikem poslušnosti, v horším případě křičením a tresty, kterým pes stejně nerozumí. Obě řešení vedou jen k potlačení problému, ne k jeho vyřešení, a problém se za čas projeví někde jinde. Výsledkem je spirála řešení konfliktu, narůstání vnitřního tlaku, v jeho důsledku znovuobjevení se problému v jiné podobě, nové potlačení a tak to jde dál, tlak průběžně vzrůstá. Je jen otázkou času a schopností psa přizpůsobit se okolnostem. Chování psa se může časem samo srovnat, anebo taky vyústit v hodně závažný problém, například napadení člověka.

Přítom správné řešení je na dosah, i když cesta k němu nemusí být vůbec jednoduchá. Člověk musí změnit pohled na své zvíře, musí ho opravdu začít chápat jako psa a dát mu prostor k životu ve fungující smečce. Často člověk musí zásadně změnit svoje chování, sám se zklidnit, nevěnovat takovou pozornost slově, ale soustředit se na intonaci, na svoje emoce a pohyby. Nesmí promítat do psa vlastní ambice nebo se snažit si prostřednictvím psa posílit svoje ego. Tohle jsou věci, které se nedají obejít, bez toho nikdo opravdu vyrovnaného psa nevychová. Jak postupně víc poznáváme psí svět, abych mohl psy lépe vychovávat a cvičit, uklidnění sebe a psa a budování vzájemného stabilního kontaktu mi připadá čím dál tím důležitější.

Takže vám držím palce k novému sebepoznání prostřednictvím vašeho čtyřnohého kamaráda a připomínám: pro psa není nejdůležitější lidská láska, ale respekt, důvěra a láska. V tomto pořadí.

Ivan Benda

*vedoucí programu Asistenční psi
tel.: 725 466 206*

Svoboda pohybu.

Nájezdová FLEXI RAMPA

Snadná přeprava vozíčkáře.

- Jednoduchým pohybem lze rampa sklopit do roviny
- Žádné omezení zavazadlového prostoru
- Rychlá montáž

Úpravy vozidel bez omezení

konto
bariéry
77

Naším cílem je zlepšení života handicapovaných lidí a jejich plnohodnotné zapojení do života. Proto z každé zakázky přispíváme na konto bariéry.

pro více informací volejte na: **381 278 043**
nebo navštivte naše internetové stránky

Dobrodružná cesta k sKartě

Lucie Marková

Slovo sKarta vyvolává již třetím rokem (kdy byla její existence navržena) velmi rozporuplné reakce mezi jejími potenciálními uživateli. Rozdílné názory má také politická scéna či známé osobnosti. V posledních měsících a týdnech boj o sKartu zesílil

a rozkol lze sledovat již i v koaliční vládě.

O tématu sKarta vás informujeme prakticky v každém tištěném čísle časopisu Vozíčkář. Pojďme se jednou zkusit na aktuální dění kolem projektu sKaret podívat s nadhledem a humorem, aneb „Milý deníčku“...

Leden 2013

Milý deníčku,

nikdo mi stále není schopen s určitostí říci, co se stane, když odmítnu převzít sKartu, což jsem chtěl čistě ze zdravé zvědavosti udělat. Víš, jak mám rád dobrodružství... Rád bych viděl, jak úřednice na ÚP zareaguje. Zda mě bude prosit na kolenu, abych si ji vyzvedl, nebo zda jí budu muset vysvětlit, co ta karta vlastně umí. Úřednice mi včera řekla, že mám povinnost sKartu převzít a basta, ale že se o to zatím nemám starat, protože mě ještě nevyzvali, abych si ji vyzvedl. Zatím mi má stačit můj papírový průkaz ZTP/P. Na internetu jsem si našel, že některé organizace a Veřejný ochránce práv říkají, že to povinné není, tak to aby se v tom čert vyznal. Co budu dělat, až mi ten papír vyzývající k převzetí přijde, to opravdu nevím...

Únor 2013

Milý deníčku,

papír nepřichází a svou papírovou průkazku jsem si polil šampaňským! Oslavovali jsme s kamarády, že jsme konečně dostali nějakou jasnější zprávu ohledně převzetí sKaret z ministerstva práce a sociálních věcí (i když je nutné vyčistit ji mezi řádky). Ministryně Müllerová ve svém doporučení uvádí, že papírovou „dočasnou“ průkazku TP, ZTP či ZTP/P lze vydat také lidem, kteří odmítnou převzít sKartu. Ha! Super, takže už nebudu mít na průkazu rozmazané rysy a můj podpis a datum platnosti nebude čitelný jen znalcům šifrovaných vzkazů. Šampaňské můžu pít dál, novou průkazku dostanu!

Březen 2013

Milý deníčku,

zase je to jinak, ministryně Müllerová navrhla novelu zákonů okolo sKarty, která by měla vyhovět nálezu úřadu pro ochranu osobních údajů (prý by se s našimi údaji nemuselo hospodařit vhodně), a zároveň by chtěla, aby sKarta byla jako identifikační průkaz povinná. Platební funkce karty by měla být však pouze dobrovolná. Takže když to celé projde tím legislativním molochem, budu machrovat v MHD s kartou, která bude vypadat jako platební ale platební nebude. No potěš

koště! To jsem zvědavý, co na to řeknou revizoři, protože novou papírovou průkazku nemám – pamatuješ na tu nehodu s šampaňským? Úřednice je ze mě pař a vůbec neví, jestli mi může nový papír vydat. Příště jí nabídnu tykání, protože tam jsem pečený vařený.

Milý deníčku,

tak já už fakt nevím... Premiér Nečas se dnes v televizi vyjádřil v tom smyslu, že by se celý projekt sKaret měl zastavit. To se nedokážou s ministryně Müllerovou dohodnout ani sami mezi sebou? Prý to vláda ministerstvu práce a sociálních věcí důrazně navrhne. To jsem zvědav, co z toho dále bude. Budou hrát kámen nůžky papír? (Ten papír by vyhrát mohl, protože bez platného ZTP se blbě funguje...)

Duben 2013

Milý deníčku,

dnes jsem koukal na politickou diskusi, a co nevidím, paní ministryně Müllerová má jiný názor na věc než pan premiér Nečas, bojí se sankcí ze strany České spořitelny a říká, že by to stálo nás, daňové poplatníky, další peníze za pokuty. Jak nás, daňové poplatníky? My jsme o tom rozhodli? Ministryně tedy předloží vládě jiný návrh, tedy vlastně ten stejný, o kterém se mluvilo už v březnu. Jsem zvědavý, jestli vůbec budu mít možnost vyzkoušet svůj pokus s „nepřevzetím“ sKarty na úřadě... Chystám se sepsat absurdní drama s názvem Čekání na sKartu (a ona nepřichází...).

Milý deníčku,

tak ministryně to 10. dubna zkusila předložit vládě v té upravené variantě, kdy bychom měli povinně sKartu jako průkazku a platební funkce by byla dobrovolná. Hádej, jak to dopadlo. Neprošlo to! Škoda, mohli jsme mít v historii nejsložitější a nejdražší identifikační kartičku na světě. Nicméně vláda projekt dle svého vyjádření ani nehodlá sama od sebe rušit, ministryně má prý vymyslet jiné řešení

situace. Tak se ukaž, Lído. Takže zase nevím, kdy sKartu dostanu a jestli já se jí vůbec někdy dočkám... Ale dost mě baví tahle detektivka kdo s koho. Kdo je viník, kdo to nakonec provede a jak. Až to skončí, bouchnu další šampaňský. Uvidíme, jestli budu rozmazaný nebo ochráněný platem.

Upravila Lucie Marková, vedoucí programu Poradenství a informace Ligy vozíčkářů
bezplatná linka 800 100 250

Zajímavý dotaz

Chtěla jsem se zeptat, zda může jedna a tatáž osoba dělat na základní škole osobního asistenta pro žáka a zároveň asistenta pedagoga. Je to nějak legislativně ošetřeno? A jak je to realizovatelné v praxi?

Na úvod je potřeba říct, že pozice **asistenta pedagoga** je vymezena vyhláškou č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, pozice **osobního asistenta** (resp. osoby pečující) je zakotveno v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Z toho vyplývá, že jsou tedy na každou z těchto pozic kladeny jiné kvalifikační požadavky, jiným způsobem probíhá financování a především je rozdílná náplň jejich činnosti. Asistent pedagoga zajišťuje především speciálně-pedagogické služby (pomoc učitelům při výchovné a vzdělávací činnosti, pomoc žákům při výuce, atd.), osobní asistent může žákovi pomoci např. s dopravou do školy, sebeobslouhou, osobní hygienou, stravováním, přípravou pomůcek na vyučování, atd.

Není ale legislativně omezeno, že by obě tyto pozice nemohla zastávat jedna osoba. Osoba pečující, pokud je jí osoba blízká, případně asistent sociální péče (který službu neposkytuje jako podnikatel) nemusí splňovat žádné zvláštní kvalifikační požadavky. Naopak asistent pedagoga by měl mít pedagogické vzdělání, které je blíže specifikováno v zákonu č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících. To znamená, že osoba, která splňuje kvalifikaci na asistenta pedagoga, by zároveň mohla být i osobním asistentem žáka.

Co se týká odměňování, práce asistenta pedagoga je financována z prostředků školy, které je asistent zaměstnancem, osobní asistent (resp. pečující osoba) není zaměstnanec školy, asistence je vykonávána na základě smlouvy asistenta se zákonnými zástupci žáka a je hrazena z příspěvku na péči. Osoba vykonávající obě tyto pozice by tedy měla mít dvě smlouvy (se školou a s rodiči žáka) a na základě toho by měla být také odměňována.

Zpracovala: Veronika Pawlusová

Být či nebýt v knihovnách?

Pohyb mezi regály nemusí být obtížný.

Začínat slovy klasika se hodí hned ze dvou důvodů. Můžeme si totiž říct: Ano, v knihovnách rozhodně být. A díky projektu Bezbariérová knihovna můžeme jet a Hamleta si v knihovně vypůjčit sami.

Posláním knihoven zakotveným v Knihovním zákoně je poskytování rovného přístupu k informacím všem bez rozdílu. To je hlavní cíl projektu Bezbariérová knihovna. Jak už název napovídá, aktivity jsou zaměřené především na odstraňování bariér. Ať už se jedná o ty architektonické, nebo ty vnitřní, v hlavách ostatních.

Na počátku stál nápad studentů Kabinetu informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Ten však přerostl hranice akademického prostředí. Z projektu brzy vznikla Sekce služeb osobám se specifickými potřebami pod Svazem knihovníků.

„Osobně vnímám jako nejdůležitější, že se pomalu otevírá diskuze nad tématy bezbariérovosti knihoven, a to jak služeb, tak prostoru. Důležité je také setkávání s lidmi, kteří chtějí něco změnit, dovedou se podělit o své zkušenosti a názory a můžeme se jich zeptat, jaká by podle nich měla knihovna být, aby byla bezbariérová. A to jak s odborníky, tak se samotnými lidmi s postižením,“ řekla předsedkyně sekce Helena Selucká.

Aby se knihovna mohla pyšnit statutem bezbariérová, musí splňovat Standard

Handicap Friendly, ke kterému v současnosti vzniká metodika. Ta ustanovuje, jaké parametry jsou povinné, doporučené a nadstandardní – vzhledem k velikosti knihovny, a tedy i počtu jejích čtenářů. Je logické, že hendikepovaný čtenář má trochu jiné požadavky na prostor knihovny než běžný návštěvník. „Stan-

dard se tak zabývá knihovnou v řadě pohledů, z hlediska personálu, fondů a služeb, akcí, propagace a spolupráce, webu a technických i materiálních podmínek,“ vysvětlila H. Selucká.

Knihovny dnes již nejsou místem pouze pro půjčování knih, skýtají také možnost setkávání se při příležitosti různých výstav či přednášek. Z knihoven se tak v jistém smyslu stávají komunitní centra. „Pokud se stále musím plahočit do čtvrtého patra, je to peklo nejen pro mne, ale i pro důchodce nebo matky s dětmi. S rozšiřováním služeb knihoven tak paradoxně roste hendikep,“ míní vozíčkář Daniel Rampáček. Tento problém se týká zejména knihoven v obcích či menších městech, kde jsou často umístěny v bariérových prostorách. „Lidé se mění a učí poměrně snadno, budovy hůře,“ doplnil student.

Ve městech, jako je Brno nebo Olomouc, je situace o mnoho lepší. Je to dáno také tím, že tato města jsou univerzitní. Stále více hendikepovaných totiž studuje, a tudíž je potřeba jim způsobilost i knihovny. Standard Handicap Friendly však nemyslí jen na vozíčkáře. Dalšími skupinami jsou lidé se sluchovým, zrakovým nebo mentálním postižením. Jestli se knihovna přidala

do tohoto projektu, poznáte podle speciálního loga. „Ideální je zapojit všechny knihovny, ale to je spíš sen. Důležité je opět, že se o problematice mluví na všech úrovních, tedy jak mezi řediteli, tak mezi knihovníky. Když budeme mít pro začátek sto knihoven, které to dělají dobře a ví, jak na to, budu moc ráda. Ty další stovky se budou přidávat,“ doufá Helena Selucká.

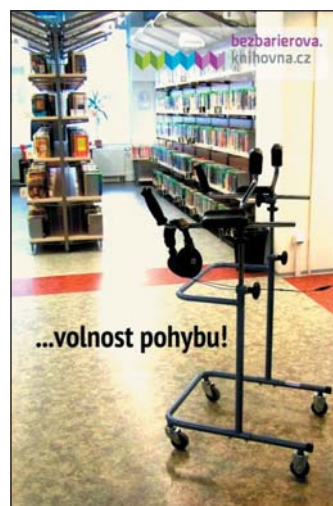
Brno je hendikepovaným čtenářům nakloněno. Téměř všechny knihovny nabízí držitelům průkazů ZTP/P registraci zdarma či s výraznou slevou. I z hlediska bezbariérovosti jsou na tom brněnské knihovny velmi dobře. Například Knihovna Jiřího Mahena má kromě

Ladislava Blažková

centrální instituce také osmnáct bezbariérových poboček. Díky tomu také získala v březnu Cenu Mosty 2012 v kategorii Veřejné instituce, protože se v loňském roce nejvíc zasadila o bezbariérový přístup pro lidi s různými druhy hendikepu.

(1b)

Co dělat, když narazím na bariérový objekt – například na knihovnu

Co k bezbariérovému přístupu veřejných institucí říká legislativa? Bezbariérově zpřístupněné musí být všechny nově budované objekty občanské vybavenosti v částech užívaných veřejností, společné prostory bytových domů obsahujících více jak 3 byty, objekty pro výkon práce celkově 25 a více osob, pozemní komunikace a veřejná prostranství. Přesný výčet objektů občanské vybavenosti řeší §6, vyhlášky č. 398/2009 Sb.,

o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále bezbariérová vyhláška). Knihovny do tohoto seznamu samozřejmě patří také.

Každý investor, projektant, stavitel i uživatel výše uvedených objektů se musí zabývat danou bezbariérovou vyhláškou, a to v případě, kdy se jedná o novostavbu nebo o rekonstrukci. Dále pak v případě, kdy proběhne změna užívání daného objektu, tzn. například

pokud se lékař rozhodne, že si zřídí soukromou ordinaci v objektu bytového domu. Přitom lékař nijak prostor nemění, žádné stavební úpravy nevzniknou. I tak se ale jedná o změnu užívání daného prostoru, věc je proto nutně řešit se stavebním úřadem a musí být zohledněna bezbariérová vyhláška. Lékař tedy nesmí ordinaci zřídit, aniž by ji bezbariérově zpřístupnil (§2, odst. 1, vyhlášky č. 398/2009 Sb.).

V případě novostaveb a rekonstrukcí si bezbariérovost hlídá příslušný stavební úřad, a stavbu by tedy neměl zkolaudovat, pokud je něco v nepořádku.

U stávajících objektů, které jsou pouze udržovány (sem patří i zateplování objektu, výměna oken a dveří, opravy podlahových konstrukcí atd.), nemají vlastníci či provozovatelé povinnost své prostory bezbariérově zpřístupňovat.

V případě, že objevíte novou provozovnu ve stávajícím objektu, která není bezbarié-

rová, obraťte se na příslušný stavební úřad (nejlépe písemně) a dotazujte se, proč provozovna nebyla zpřístupněna. Stejně tak je dobré stavebnímu úřadu nahlásit, je-li uživatelem objektu znemožněno bezbariérově užití stavby (např. bezbariérové WC je užíváno jako sklad, případně zázemí uklížečky). V těchto případech se opět jedná o porušení bezbariérové vyhlášky, stavební úřad má povinnost na váš podnět daný prostor zkontrolovat a uživateli nařídit nápravu a případně uložit pokutu.

Kde můžu narazit?

Pozor na pojem „změna užívání“. Je-li někde původně prodejna oblečení a nově se stává prodejnou knih, nejedná se o změnu užívání. Něco jiného je ale změna původní prodejny oblečení na službu, tedy např. na kadeřnictví. U staveb, které jsou kulturními památkami, se ustanovení bezbariérové vyhlášky použije s ohledem na zájmy státní památkové péče.

Kateřina Poláčková, Lucie Marková

Knihou ku zdraví

Hledáte cestu, směr, inspiraci, nebo jen potřebujete povzbudit a poučit ve vašem

jednání? Přesně v této životní situaci se můžete obrátit na „biblioterapii na webu“. Biblioterapie neboli léčba knihou je metoda psychoterapie, která využívá léčebné a podpůrné účinky četby. Měla by sloužit i k rozvoji lidské osobnosti.

Na stránkách bibliohelp.cz můžete najít databázi knih, která se věnuje fyzickým i psychickým problémům, ale i sociálním obtížím a jiným složitým životním situacím, terapeutické praxi nebo pohádkoterapii. A pokud čtete až tolik neholdujete, některé knížky najdete i v audioverzi.

Odvětví věnující se fyzickým problémům se zabývá především výběrem knih pojících se s tělesnými i smyslovými hendikepy. Většina fyzických problémů může mít právě příčiny psychické. Dotýkají se i problematiky civilizačních chorob, nevyléčitelných nemocí

nebo dědičnosti. V této sekci má také své nezastupitelné místo tzv. alternativní medicína (masáže, reflexivní terapie a další).

Databáze knih zařazená do sekce psychických problémů pokrývá širokou škálu onemocnění, u nichž hraje důležitou roli tzv. edukace (výchova; vyučování správných návyků v závislosti na konkrétním zdravotním problému pacienta). Jedná se v podstatě o poučení pacienta, co se s ním děje a proč. Úlevné pro něj může být už jen to, že i jiní lidé trpěli podobnými obtížemi, které se jim podařilo zvládnout. Inspiruje je to k práci na sobě samém. Vybrané tituly vám mohou pomoci s předsudky, které se s těmito onemocněními úzce pojí.

Tyto knihy se mohou stát oporou v těžkých chvílích. Všechny potřebné informace naleznete přímo na stránkách BiblioHelp – www.bibliohelp.cz.

Kristýna Škaroupková

Bezbariérová knihovna našla útočiště v bývalé továrně

Pod názvem Centrum celoživotního vzdělávání funguje v Hradci Králové nová hlavní půjčovna knih. Jejím otevření předcházelo stěhování pěti kilometrů svazků z původních skladů a poboček, ale hlavně proměna bývalé továrny Vertex v moderní chrám zasvěcený myšlenkám a informacím.

Centrum ve Wonkové ulici, které slouží veřejnosti od 20. března, není zaměřeno pouze na půjčování knih a časopisů: nabízí i další služby (víceúčelový sál s galerií, výukové sálky a studijní boxy, autorská čtení, recitály, koncerty, divadla, výstavy, jazykové kurzy, workshopy, výtvarné soutěže atd.). Zda mezi nimi mohou být i vozičkáři, to se dozvíte od Vladimíry Svobodové, tiskové mluvčí Knihovny města Hradce Králové.

„Nová půjčovna je zcela bezbariérová. U nás se snadno dostanou do všech prostor: půjčovny jsou sice umístěny v prvním patře budovy, k dispozici ale mají pohodlný a prostorný výtah.

Vozičkáři se samozřejmě mohou zúčastnit veškerých akcí pro veřejnost. Jejich dějištěm jsou kromě půjčovny i učební sálky, hlavní sál s galerií, kavárna či otevřená terasa na střeše. Většinu služeb poskytujeme zdarma. Ale

Anketa

Jaký vztah máte ke čtení a ke knihovnám?

Čtu moc rád, baví mě to už od mala, foglarovky, dobrodružné, edice KOD knihy odvahy a dobrodružství, kriminálky... Mám rád, když má ta knížka trochu spád. Knihovnu máme naprosto bezbariérovou, na elektrickém vozíku tam zajedu, vyberu si knížku a zase krásně vyjedu. Je v přízemí.

Rudolf Fichtner, Adršpach

Čtení knih je pro mě nesmírně důležitým zdrojem informací, nezkráceným a prostým obtěžujícím reklam (což se nedá říct o médiích, kterým se více méně vyhýbám). Bohužel, knihy jsou docela drahé. Proto vítám možnost půjčovat si knihy z knihovny. V Přelouči, kde bydlím, je knihovna pro vozičkáře nepřístupná a město Přelouč se k vozičkářům nestaví zrovna vstřícně. Ale sousední a větší Pardubice mají výborně vybavenou městskou knihovnu, je plně bezbariérová a zásobovaná dobrými knihami. Stejně tak i knihovna univerzitní. Všude jsem se setkala se skvělým přístupem knihovníků a knihovnic, kteří vždy rádi a ochotně pomohou.

Tereza Marková, Přelouč

Čtu velmi ráda a do městské knihovny jezdím pravidelně. Přestože je k vidění i čtení spousta věcí jak v televizi, tak na PC, kniha je něco jiného. Ve Vyškově máme krásnou knihovnu, která má bezbariérový přístup. Uvnitř do všech pater jezdí výtah (i do společenského sálu, kde probíhají výstavy a různé akce), bezbariérové WC je rovněž k dispozici. Nejen postižení, ale i maminky s dětmi a senioři si nemohou na nic stěžovat.

Jarmila Temerová, Vyškov

Čtu ráda, jsem pravidelnou návštěvnicí Knihovny Jiřího Mahena v Brně a pro knížky si chodím do pobočky na ulici Mahenova (Mahenův památník). Pobočka bohužel není bezbariérová (do budovy vede asi 20 schodů), ale knihovnice jsou velice vlídné dámy, které mi pomůžou. Výborný je i vyhledávací počítačový systém, volně přístupný návštěvníkům knihovny. Pro občasné uživatele internetu je zde možnost využít bezplatné připojení.

RNDr. Bronislava Mlinková, Brno

pokud si uživatel chce půjčovat knihy domů, pak musí zaplatit registrační poplatek 120 korun na rok. Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P i senioři platí polovinu.

Zveme návštěvníky nejen na pravidelné aktivity (výtvarné dílny, klub deskových her pro děti nebo cyklus historičky Jany Jebavé Umělci východních Čech), ale i na jarní, plně bezbariérové akce. Připravujeme naprostý bombónek pro milovníky veteránů: budeme u nás vystavovat jediný v republice dochovaný exemplář automobilu značky KAN 1911, který se vyráběl v Hradci Králové. V rámci cestopisných přednášek diváci navštíví třeba východní Afriku nebo Rumunsko. Dále je připraveno autorské čtení královéhradecké spisovatelky Jiřiny Valachovičové nebo zahájení cyklu přednášek o zdravém životním stylu.

Naše Literární kavárna zase připravuje hudební dopoledne pro seniory. Ve velkém sále se mohou návštěvníci těšit na unikátní projekt Poezie dell'arte, kde vystoupí populární zpěvačka Vladivojna La Chia a další účinkující.

Od dubna nabízíme návštěvníkům testování IQ. Naše knihovna se stala místem, kde bude Mensa ČR pravidelně provádět testování inteligence pro zájemce z Královéhradeckého kraje.“ (mp)

Rozhovor s Vladimírou Svobodovou najdete na www.vozickar.com.

Interiér je velmi nápaditý, pochází z dílny architekta Davida Vávry.

Fejeton: S knihovnou v kapse a hlavou v oblacích

Kdy se vás naposledy někdo zeptal, jakou knihu máte na nočním stolku? A jak dlouho jste přemýšleli nad odpovědí? Možná že bavit se o knihách pro některé představuje podobně nudné téma jako třeba počasí. Knihy však stojí za pozornost. Nemusíte totiž opustit obývací pokoj, abyste se najednou ocitli někde na poušti, stačí si najít v knihovně nějaký cestopis. Nemusíte ani zkoušet drogy, abyste se dostali do jiné reality. Stačí vzít knihu a začíst se.

Já to dělám často. Otevírám knihu a čekám, co to udělá. Někdy to funguje dobře. Hltám řádky a nechávám se unášet do krajiny knižní fantazie. Čtu o tom, jaké to je zolat osmitisícovku, a najednou je úplně jedno, že v životě nevylezu ani na ten nejmenší kopeček. Nevadí, že jsem na vozíku. Hendikep není limit pro to, co číst a co ne. V knihách můžete všechno.

Přemýšlela jsem o tom, zda přece jen moje postižení ovlivňuje výběr knih. Ano, mám asi trochu jiný vztah třeba k hlavnímu hrdinovi knihy Už zase skáču přes kaluže. Až moc jsem se v něm viděla. Byl malý jako já, měl dětskou mozkovou obrnu, byl na operaci a taky to tak nějak nechápal. Na rozdíl

ode mě se však naučil chodit. Dnes už se tomu směju. Víím, že podobnost s hlavním hrdinou je čistě náhodná.

Cíleně nevyhledávám knihy, kde se hrdinové potýkají s hendikepem, občas se mi však nějaká dostane do rukou. Naposledy to bylo *Na jih od hranic, na západ od slunce*. Úspěšný majitel baru je ovlivněn milostným vztahem ke své tajuplné spolužačce, kterou mimo jiné trápí také tělesný hendikep. Zní to jako pohádka, Haruki Murakamimu se však povedla dost zajímavá sonda do pocitů lidí, kteří přes vzájemnou náklonnost musí řešit také postižení jednoho z nich. A rozhodně stojí za přečtení.

Pokud hendikep nemusí nutně ovlivňovat to, co čteme, pak do jisté míry rozhoduje o tom, jak čteme. Je-li kniha těžká, můj čtenářský zážitek se zmenšuje. Víc než na to, co čtu, se pak soustředím, aby mi kniha nespada. O tom, když vám hendikep nedovolí otočit si stránku, ani nemluví. Cestou z této čtenářsky slepé uličky jsou e-čtečky. Přístroje, do kterých se vejde celá knihovna, a přitom ony sami se vejdou do kapsy. Nevím, jak je to možné, prostě je to tak. Za všechno může technický pokrok. Elektronický inkoust zase

může za to, že ačkoliv se díváte na displej, máte pocit, jako byste četli knihu. Zázrak? Ne, to jen stojíme na prahu knižní evoluce.

E-čtečky na rozdíl od monitorů počítače navíc šetří oči, protože nejsou podsvíceny. Problémem není ani zvětšit si písmo nebo si nechat přeložit cizojazyčný text. Jestliže se vaše oči přece jen unaví, zavřete je a jen poslouchajte. I předčítat čtečka umí. A hlavně nemusíte nikam chodit, abyste měli pořádek co číst. E-knihy lze jednoduše stáhnout z internetu. Dostupnost je tak jedna z hlavních výhod těchto přenosných knihovniček. E-čtečky minimalizují čtenářovy hendikepy a zvyšují komfort při čtení. Co víc chtít? A ještě když víme, že nejlevnější stojí kolem tisícovky. Že přesto patříte spíš mezi zastánce klasického papíru? To já taky. Možnost mít všechny své oblíbené knihy v kapse a přitom šetřit naše lesy je však k nezaplacení. A na druhou stranu už asi není daleko doba, kdy místo otázky, co za knihu máš na nočním stolku, se budeme ptát, co jsme si naposledy stáhli. Pokrok prostě nezastavíš. Jen ty výlety, nás čtenářů, do světa fantazie zůstanou pořád stejné.

Ladislava Blažková

MOTREN - ROTREN Rehabilitační přístroje českého výrobce

Pro pasivní i aktivní léčebný pohyb dolních a horních končetin
Záruka 3 roky! To je vysoká kvalita přístrojů od firmy KALPE

Nově možnost zapůjčení rehabilitačních přístrojů, motodlah a rotopedů!
15 typů přístrojů pro cvičení vsedě i vleže, pro dospělé a děti od 3 let
 Elektromotorem poháněné přístroje s funkcí detekce a uvolnění spasmů.
Ceny bez obchodní přírážky - to je prodej přímo od českého výrobce
Katalog přístrojů zdarma - rádi Vám zašleme kompletní nabídku
Bezplatné vyzkoušení přístroje - přijedeme za Vámi až domů
Široká nabídka příslušenství - možné individuální úpravy

Kalpe - Ke Kapličce 193, 252 41, Dolní Břežany, ČR
www.kalpe.cz tel: +420/ 241 910 688, 737 289 275
email: kalpe@volny.cz facebook.com/kalpe.reha

Ceny od 7.865,- Kč včetně DPH Od roku 1990

Opel **HANDYCARS**

SVOBODNÝ POHYB BEZ BARIÉR.

Program mobility osob se zdravotním postižením.

Držitelům průkazů TP, ZTP a ZTP/P poskytujeme slevu na vozy všech typů. Nabízíme také spotřebitelský úvěr s nízkým úrokem, servis s prioritní obsluhou a řadu dalších výhod, které najdete na webové stránce Opel Handycars.

6 let
záruka*

OPEL | pojištění OPEL Finance

www.handycars.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,1–7,6 l/100 km, 109–169 g/km.

*Dvouletá výrobní zákonná záruka a dále čtyřletá smluvní záruka Opel ve spolupráci se společností CG Car Garantie Versicherungs-AG. Všechny osobní vozy Opel jsou k dispozici s automatickou převodovkou.

Wir leben Autos.

System posuzování u příspěvku na péči je špatný a chceme ho změnit,

říká Perchta Kazi Pátá, matka dítěte s autismem

Nový způsob posuzování míry závislosti pomoci na druhé osobě musí do konce roku 2015 absolvovat každý, kdo pobírá příspěvek na péči. Změny, které nastaly od loňského 1. ledna, však zatím mezi lidmi se zdravotním postižením vyvolávají převážně nesouhlas a ostrou kritiku. Sociální reforma totiž mnohým z nich a též jejich rodinám přináší výrazné zhoršení životní úrovně. V následujícím rozhovoru to potvrzuje i Perchta Kazi Pátá, zakladatelka Koalice za lepší péči pro lidi s postižením.

Miloš Pelikán

■ **Současná vládní reforma a změny v zákoně o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením sice tvrdě dopadají na většinu těchto občanů, ale v Česku existují neziskové organizace, které hájí jejich zájmy: třeba Liga lidských práv nebo Národní rada osob se zdravotním postižením. Proč jste se tedy rozhodla založit nový subjekt?**

Chceme odstranit nefunkční a diskriminační způsob posuzování míry závislosti na druhé osobě a jeho negativní dopad na lidi s postižením. První impulsem byl můj postižený syn Matyáš, který je autista. Původně mu byl přidělen příspěvek na péči ve III. stupni, následně ve II. a se sociální reformou a novým přehodnocením mu posudková komise chtěla dát nejnižší stupeň (lehkou závislost) s odůvodněním, že nyní už do II. stupně nespadá, přestože se jeho zdravotní stav nezměnil.

Na rozdíl od obětavých maminek posudkáři hendikepovaným dětem radost nedělají.

Pracuji s rodiči dětí s autismem, a tak jsem začala zjišťovat, jak jsou na tom ostatní. Množství lidí, kteří se potýkají se stejným či podobným problémem, mě nemile překvapilo. Následně jsem rozeslala výzvu rodičům přes Asociaci pomáhající lidem s autismem (APLA). Ozvalo se jich opravdu hodně. Začala jsem přemýšlet, jak nám všem pomoci. A protože jsem si uvědomila, že se tento problém netýká pouze autistů, ale i lidí s jiným zdravotním postižením, oslovila jsem různé organizace, které se jim věnují. Na mou představu o společném úsilí reagovaly vstřícně, a tak se zrodila Koalice za lepší péči lidí s postižením.

■ **V jaké situaci se nyní se synem nacházíte?**

Čekám na nové rozhodnutí. Doufám, že Matyáš bude znovu zařazen do II. stupně, pro-

tože je opravdu postižený a potřebuje výraznou pomoc druhé osoby.

■ **Jaké konkrétní cíle a požadavky Koalice prosazuje?**

Kvalitní metodiku posudkových lékařů a sociálních pracovníků a změnu přílohy č. 1 v prováděcí vyhlášce zákona o sociálních službách, která je účinná od 1. ledna 2012. Právě v této příloze jsou totiž velmi problematicky stanoveny základní životní potřeby.

Vzhledem k tomu, že se posudky na míru soběstačnosti člověka s postižením tvoří s důrazem na medicínské hledisko, je chybný i platný zákon o sociálních službách. Místo původních 36 úkonů, které se u žadatele o příspěvek na péči posuzovaly, zavedl nový systém posuzování od 1. ledna 2012 jejich redukci na 10 základních životních potřeb. Místo zlepšení ale došlo ke zhoršení situace: původní chyby a nedostatky se v novém posudkovém procesu jen prohloubily.

■ **Zkuste je konkretizovat.**

V Praze je dnes 7 posudkových lékařů na 1 200 000 obyvatel, v celé republice jich působí asi 170. K příspěvku na péči je přitom zapotřebí udělat posudek u 150 000 žádostí ročně! Česká správa sociálního zabezpečení proto angažuje smluvní lékaře,

kteří pracují jako externisté. Za jeden posudek mají 5000 korun, přičemž jejich kvalifikace k posuzování míry soběstačnosti člověka s postižením je diskutabilní: jsou mezi nimi dokonce stomatologové nebo pediatři. Právě to je jednou z příčin, proč je kvalita mnohých posudků tak špatná: jsou známy případy, kdy dítěti s amputovanými nohama nebyla uznána potřeba mobility, těžkým schizofrenikům se výrazně snížil příspěvek na péči atd. Nejvíce se asi zhoršila životní úroveň rodin s postiženým dítětem, zejména matek samoživitelek. Některým dokonce zbývá na živobytí jen několik set korun měsíčně.

Stávající lékařská posudková služba je přetížená. Časová i odborná náročnost zpracování posudku pro účely řízení o příspěvek na péči (asi 2 hodiny na posudek) má i přes dosud učiněná personální a organizačně ad-

ministrativní opatření za následek 8000 až 15 000 nevyřízených případů po zákonné lhůtě.

Zajistit efektivní činnost lékařské posudkové služby je složité. Podle našich informací se České správě sociálního zabezpečení dlouhodobě nedaří naplnit zhruba sto volných míst. Přitom průměrný věk posudkového lékaře je 59,6 let a více než třetina těchto lékařů je ve věku nároku na starobní důchod.

■ **Kdo je v současnosti členem Koalice? Převažují v ní jednotlivci s postižením a ti, kdo jim pomáhají, nebo jsou členy hlavně jiné organizace?**

Převažují organizace. Koalice se stále rozrůstá, k jejím členům patří Národní rada osob se zdravotním postižením, UNICEF, Liga lidských práv, Fokus, Život 90, APLA, Asociace poskytovatelů sociálních služeb, sdružení Celia – život bez lepku, sdružení Kaňka, Diakonie, Autistik, Klub nemocných cystickou fibrózou či Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR. Členy jsou taky matky zdravotně postižených dětí i někteří lékaři: například psychiatrička Jana Schmidtová, která se účastní našich jednání s ministerstvem práce a sociálních věcí.

■ **Co se vám už podařilo?**

Důkladně mapujeme situaci spojenou s problémem, který se týká nás všech. Vždyť se říká, že vyspělost společnosti a státu se pozná podle toho, jak se stará o postižené či jinak znevýhodněné děti a dospělé... Podařilo se uskutečnit několik jednání na zmíněném ministerstvu s tím, že bylo přislíbeno přezkoumání konkrétních posudků, které již prošly odvolacím řízením, a přesto byl rodině neopodstatněně výrazně snížen či odebrán příspěvek na péči. Ministerstvo také projevilo snahu zlepšit komunikaci a napravit křivdy.

V Senátu jsme získali podporu Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Výbor již projednal petici účastníků semináře o plnění Úmluvy o právech dítěte v Česku.

■ **Má Koalice webové stránky?**

Zatím je možné nás najít na facebooku.

■ **Jaké kroky podniknete v nejbližších týdnech?**

Připravujeme další jednání v Senátu a na zmíněném ministerstvu. Zajišťujeme statistiky a průkazné dokumenty ohledně chybného posuzování.

(mp)

Být doma sám, a přesto pod dohledem

Technika pomáhá překonávat hendikep a mnohdy představuje i možnost, jak ho co nejvíce upozadit. Na to sází i lidé z BigHelp. Jejich hlavní aktivitou je Asistenční dohledová služba. Hendikepovaný člověk může být díky ní stále pod dohledem bez nutnosti přítomnosti dalšího člověka. Za vším stojí efektivní využití internetu a dalších informačních technologií. Základem je bezdrátová síť senzorů.

Pomocí nich je možné sledovat zdravotní stav klientů či jejich pohyb v prostředí. Existuje několik typů snímačů, například senzor na měření tepové frekvence či senzor, který kontroluje pravidelnost dýchání. Ve všech případech se využívají bezdrátové technologie, kdy je signál ze senzoru přenášen do počítače na dispečinku.

Tam jsou informace vyhodnoceny a v případě, že je výsledkem nestandardní situace, je odeslána informace příslušnému zdravotnickému zařízení nebo rodinnému příslušníkov. Tísňová péče funguje 24 hodin denně. Nikdo se tak nemusí bát, že by bylo něco zanedbáno. Na místech dispečerů sedí vyškolení lidé z řad hendikepovaných osob. Služba je tak oboustranně prospěšná. Nejen že hendikepovaným a jejich rodinám po-

máhá, ale také zdravotně znevýhodněným dává práci.

Monitorování nemusí být zaměřeno jen na zdravotní problémy. Dispečeré mohou kontrolovat, zda klient nespádl či mu není nevolno. To vše je zajištěno pomocí zmiňovaných senzorů, takže klient s sebou nemusí tahat rozměrné a těžké přístroje. Další možností je mít speciální náramkové hodinky, které kromě automatického spojení s dispečinkem obsahují také GPS.

Asistenční dohledová služba umí přizpůsobit i domácnost tak, aby klient zvládl být nějakou dobu sám.

Asistivní domy a prostředí jsou kategorie inteligentních domů, které reprezentují přístup k řešení otázky nezávislého bydlení. Všechny důležité přístroje a zařízení jsou na-

vzájem propojené a prostřednictvím dostupného uživatelského rozhraní lze použít integrované ovládání. Tato prostředí umožňují kompenzovat některá postižení obyvatele bytu, a tudíž posílit jeho nezávislost.

V praxi to vypadá tak, že dálkově lze ovládat třeba zhasínání světel či přepnutí televizního programu.

Asistenční dohledová služba má sídlo v Boskovicích, její služby však mohou využívat lidé po celé republice. Vše je totiž závislé pouze na technice, nikoliv na nutnosti fyzické přítomnosti asistenta. BigHelp tak zjednoduší každodenní činnosti a sníží závislost na jiných osobách. Cena samostatnosti s asistenční dohledovou službou je 70 korun za hodinu.

Ladislava Blažková

V Nosislavi staví nový domov

Jednou z největších neziskových organizací, které poskytují sociální služby, je Diakonie Českobratrské církve evangelické. Své středisko, které vzniklo v roce 1993, má i v Brně. Jeho součástí je Centrum denních služeb pečujících o lidi, kteří kvůli snížené soběstačnosti nemohou zůstat sami doma a potřebují dohled druhé osoby. Poskytuje také pečovatelské služby a možnost chráněného bydlení. V současné době přichází brněnská Diakonie s novým projektem „Stavíme domov“. A právě o tomto projektu jsem hovořila s ředitelem střediska Mgr. Janem Soběslavským.

■ Pro nový objekt chráněného bydlení vybrali Nosislav. Proč právě toto malé jihomoravské městečko?

Rozhodující roli hrál zájem evangelického sboru v Nosislavi o diakonickou sociální práci. Tento sbor navíc věnoval k výstavbě domu s chráněným bydlením vlastní pozemek. Společné přesvědčení, že také lidé z menších obcí mají právo na dostupné sociální služby, pak bylo motorem k vypracování zmíněného projektu. Naším cílem je vybudovat sociální službu rodinného charakteru. Chceme vytvořit místo, kde bude klientům nabídnuta taková míra podpory a asistence, kterou potřebují či o kterou budou stát. Místo, které by mohli vnímat jako svůj domov, kde by se cítili dobře.

■ Základní kámen ke stavbě byl položen 21. dubna letošního roku, výstavba má začít v červnu. Na propagačním letáku, který jste k této příležitosti vydali, vypadá navržená podoba stavby velice pěkně. Má to být dvoupodlažní dům, obklopený zahradou. Kolik lidí se zdravotním hendikepem zde najde nový domov?

Chráněné bydlení je určeno pro deset klientů nad 40 let. Budou mít k dispozici jednolůžkové pokoje s vlastní koupelnou a malou kuchyňkou. V přízemí bude navíc obývací pokoj se společnou kuchyní a jídelna. Navržený bezbariérový objekt se svou velikostí a měřítkem neliší od ostatních rodinných domů, bude stát v jejich těsném sousedství. Výstavba Chráněného bydlení Nosislav by měla být ukončena na podzim roku 2014.

Uděláme všechno pro to, abychom zmíněný termín dodrželi. Celkové náklady na výstavbu činí téměř 21 700 000 korun.

■ To je značná částka – jak se ji brněnské Diakonii podařilo zajistit?

Osmdesát pět procent nákladů je hrazeno z prostředků Regionálního operačního programu Jihovýchod. Dotace nám byla přidělena v loňském roce. Částku přes tři miliony korun však musí Diakonie uhradit jako spoluúčastník projektu. Snažíme se ji shromáždit pomocí darů, benefičních akcí a sbírek. V loňském roce jsme tak získali jeden milion korun.

■ S chráněným bydlením v Brně jste začali v roce 2003 pod symbolickým názvem Ovečka. Letos už provozujete tři byty, v nichž žije 11 klientů s duševním onemocněním. Jedná se však spíše o skupinové bydlení. Klienti mají vlastní pokoj, ale byt sdílejí s dalšími lidmi. V roce 2010 jste nabídli i klientům s mentálním a kombinovaným postižením chráněné bydlení v Letovicích, kde máte pobočku. Jaké jsou zatím vaše zkušenosti?

Velice dobré. V Letovicích jsme chráněné bydlení přebírali po občanském sdružení Agape. V současné době zde bydlí devět klientů. Tato pobytová sociální služba je podle mého názoru pro lidi se zdravotním postižením velice vhodná. Žijí v běžné zástavbě, uprostřed města, nejsou od ostatních obyvatel izolováni. Protože chráněné bydlení je určeno menšímu počtu klientů, navzájem se dobře znají. Navíc je chráněné bydlení založeno na principu společné péče o domácnost.

V této péči klientům samozřejmě pomáhají sociální pracovnice.

■ Jste církevní organizací – dáváte při rozhodování o přijetí do svých sociálních služeb přednost věřícím klientům?

Neděláme žádný rozdíl. Vždyť křesťanství je také o službě druhému, bez toho je neúplné. Chtěli bychom usnadnit život lidem, kteří se ocitli v nepříznivé situaci a potřebují celkovou nebo alespoň částečnou pomoc.

Úspěšné dokončení projektu Stavíme domov přeje brněnské Diakonii

Věra Rudolfová

Číslo sbírkového účtu na projekt Chráněné bydlení Nosislav: 30015-1344426309/0800

Primátor v jámě Ilové aneb Jak na bariéry v pražské veřejné dopravě

Bohuslav Svoboda dostal od Asistence stylový dárek: recesistické tričko.

Průlomové setkání. Právě tak se dá charakterizovat debata pražského primátora se zástupci občanských iniciativ a veřejnosti, jejímž dějištěm bylo v úterý 9. dubna holešovické Bio Oko. Pořádající sdružení Asistence sice zvalo na diskusi, ovšem starosta a diváci z publika si hlavně vysvětlovali své výchozí postoje. A nad konkrétními fakty měly občas navrch emoce. Není divu: Bohuslav Svoboda jako vůbec první primátor našel odvahu setkat se s veřejností, s lidmi, které trápí bariéry v městské hromadné dopravě. A je taky první, kdo chce, aby magistrát přijal ucelenou koncepci, jak překážky systematicky odstraňovat.

Nechtěl dávat plané sliby. Hned na úvod prohlásil, že doprava bude zcela bez bariér nejdříve v roce 2025, v horším případě v roce 2030. Zmínil nutnost hledat další způsoby,

jak zajistit potřebné finance, neboť rozpočet radnice ani peníze z fondu Evropské unie nemůžou být jedinými zdroji.

Zajímavý nápad měla poslankyně Lenka Kohoutová, jedna z pozvaných hostů. Navrhla zřídit nadační fond, z něhož by se mohly financovat hlavně úpravy chodníků a nástupních ostrůvků u tramvajových zastávek. Erik Čipera ze sdružení Asistence zase upozornil na dosud nevyužívanou možnost přinutit do financování stavebních úprav developery a firmy, které chtějí působit nebo už působí v blízkosti stanic metra.

Zapomenut by neměl být „rozverný“ nápad, aby lidé dobrovolně přispívali na odstranění bariéry, kterou si v ulicích a na chodnicích města sami vyberou. A na příslušném místě by pak byla umístěna děkovaná tabulka s jejich jmény. Podobnost se zoologickou zahradou, kde mívají zvířata své patry, není čistě náhodná. Ale vozíčkářům by tenhle způsob likvidace bariér zřejmě nevalil.

Navzdory chybějícím financím, nevyhovující legislativě a dalším vnějším potížím se zdá, že největším problémem veřejné dopravy jsou překážky v hlavách odpovědných úředníků. Navštědčovaly tomu argumenty, které publiku sdělil vozíčkář Michal Prager, další z pozvaných hostů. Uvedl, že jakkoli se skupina Pro Prahu bezbariérovou a otevřenou, kterou několik let vedl, snažila, zástupci

dopravního podniku či Regionálního organizátora Pražské integrované dopravy obvykle její argumenty a návrhy házeli pod stůl.

Diskusního večera se zúčastnila i Susanne Lettner, zástupkyně vídeňské radnice. Ocenila, že naše hlavní město udělalo důležitý prvý krok: uznalo nutnost mít dlouhodobou koncepci. Právě Vídeň a její téměř naprostou bezbariérovost ukazuje v kontrastu s Prahou krátký film, který byl v Biu Oko uveden před samotnou debatou. Natočil ho Erik Čipera, který rakouskou metropoli považuje za dobrý příklad vstřícnosti k lidem s omezenou pohyblivostí.

A jak dopadl primátor v pomyslné jámě Ilové? Docela dobře. Nepříjemným otázkám i občasnému anonymnímu posměchu čelil s nadhledem a důrazem na fakta. Jak podotknul, i Vídeň trvalo deset let, než se zbavila naprosté většiny bariér ve veřejné dopravě. A Praha je teprve na samém počátku takové snahy: až letos v březnu projednávala městská rada souhrnné podklady od dopravního podniku. Současného primátora nelze kritizovat za to, že jeho předchůdci neměli o trampoty cestujících vozíčkářů či matek s kočárky valný zájem...

Miloš Pelikán

Na www.vozickar.com najdete rozhovor s Erikem Čiperou k tématu.

Podmínky pro cestování vozíčkáře veřejnou dopravou

Bariérové stanice metra	Praha: 23 %	Vídeň: 0
Bariérové zastávky tramvajů	Praha: 45 %	Vídeň: 0
Nízkopodlažní autobusy	Praha: 65 %	Vídeň: 100 %
Nízkopodlažní tramvaje	Praha: 20 %	Vídeň: 50 %

Erik Čipera (na snímku třetí zleva) se zájmem naslouchá gestikulujícímu primátorovi.

SIVAK[®]
medical technology s.r.o.

Široká nabídka produktů:

- mechanické vozíky
- elektrické vozíky a skútry
 - chodítka
- polohovací lůžka, matrace
- koupelnové pomůcky
- zdravotnická technika, aj.

Dále zajišťujeme:
poradenský servis
půjčovnu pomůcek
záruční i pozáruční
servis,...

KÓD ZP: 0135331/sk.07

KÓD ZP: 0135324/sk.07

Zveme Vás na:

veletrh MEDICALFAIR, REHAPROTEX 2013,

který se koná na jaře od 14.-17. května.

Čekají na Vás zde **novinky** pro rok 2013, **nový katalog** a zajímavé **veletržní slevy!**

Těšíme se na vás v pavilonu A1.

Kontakt:

SIVAK medical technology s.r.o.

Jana Masaryka 1713,

500 12 – Hradec Králové

Tel.: +420 495 220 684, Fax: +420 495 221 327

E-mail: sivak@sivak.cz

Integrace i specializovaná péče: obě cesty jsou správné

Jan Pičman šéfuje Jedličkovu ústavu bezmála dvacet let. Podle něj to je už dlouhá doba. Po příjemném ranním setkání na Vyšehradě je mi však jasné, že mu dlouhé funkční období na elánu neubírá. Při bilanci stoleté existence „Jedličkárny“ se dívá dopředu. „Lidé s hendikepem by měli mít možnost volby: integrace nebo speciální instituce. Každý potřebuje něco jiného, prostupnost by však měla být samozřejmá,“ uvedl mimo jiné v našem rozhovoru.

Aneta Šedá

■ Jak se mění studenti v Jedličkově ústavu? Jací byli před dvaceti lety, jací jsou teď?

Pokud bychom to vzali statisticky, dříve zde bylo víc dětí na základních školách, menší byl počet studentů středních škol. Lišilo se i rozvrstvení středoškoláků – větší zájem byl o nabízené obory s maturitou, například o naše gymnázium. Větší poptávka, než jakou lze zaznamenat v současnosti, byla zapříčiněna tím, že do devadesátých let v Praze žádné jiné gymnázium pro tělesně postižené neexistovalo. Kdo chtěl studovat, musel jezdit do Bratislavy na Mokrohajskou. Když jsme otevřeli my, tak se hlásila spousta lidí, kteří na podobnou příležitost dlouho čekali. Tenhle rezervoár čekajících se pochopitelně časem vyčerpal.

■ V dnešní době jsou ale také mladí lidé s hendikepem více i v běžných školách.

Určitě. Ze začátku některé z nich v přijetí hendikepovaných studentů viděly heroický skutek a skoro se tím chlubily. Školy byly rády, že můžou přijmout studenta na vozíku, i když podmínky nebyly zrovna ideální. Nadšení jim nechybělo, ostatní prý budou vozíčkáře do schodů nosit. Postupně se ale víc a víc škol upravovalo. Je to jistě dobře. Na naše gymnázium tedy chodí míň studentů, ale zase můžeme přijmout lidi s výraznějším a těžším druhem postižení, kteří si netroufnou jít do běžné školy, protože potřebují například dohled zdravotníků či lékaře.

Integrace – věc studenta i rodičů

■ **Často však někteří studenti studují několik oborů za sebou, jen aby nemuseli do života, který je pro ně nepohodlný. Nemají to jednoduché, musí řešit rodinné vztahy nebo bydlení. Reflektujete tento problém?**

Můžu tuto zkušenost potvrdit, přidal bych však informaci, že to není jen problém sa-

motných studentů, ale i rodičů. Mnohdy je rodina ráda, když je jejich dítě, i když to je už mladý dospělý, žákem nějakého speciálního zařízení, protože v tu chvíli nemusí nic řešit. Vědí, že jakmile ve škole skončí, budou mu muset najít nějaké další uplatnění a s tím přicházejí i starosti.

■ Jak říkáte, rodiče hrají v životě hendikepovaných adolescentů jistě stěžejní roli. Pracujete nějak i s nimi?

Naši pracovníci se věnují celé rodině, nejen klientovi. Přiznávám však, že ne vždy tolik, jak by situace zasluhovala. V tomto máme rezervy. Fakt, že rodina má postižené dítě, ji ovlivňuje velmi silně. Přijmout situaci, smířit se s tím a naopak hledat silné stránky, o které se dá opírat, není jednoduché ani pro rodinu, ani pro dítě. Pro intenzivnější intervenci však nemáme kapacity. A možná to není někdy ani úplně možné.

■ Proč myslíte?

Není to tak samozřejmě vždy. Přibývá mladých lidí, které se snažíme v sofistikovaných programech připravit na to, aby se po studiu zapojili do společnosti. Když se podaří zajistit podmínky, jsou mnozí rodiče rádi a často i překvapení, že to jde. Znam však i ten moment, kdy rodině přinášíme svědectví o tom, že jejich dítě toho zvládá mnohem víc než předtím a v leccems je samostatnější. A ne vždycky je reakce pozitivní. Někteří rodiče se trochu leknou, protože jsme tím vlastně narušili jejich vnímání sebe sama, vlastního dítěte i jejich stylu života.

■ Jakým konkrétním způsobem usilujete ukázat studentům i celé rodině, že samostatný život po absolvování středních škol je možný?

Mluvil jsem o programech, které připravují děti na samostatnost. Jedná se například o středisko Asistence a jeho tranzitní program. Hledáme pro naše absolventy ideální pracovní uplatnění i aktivity, ale také třeba bydlení či asistovanou službu.

■ Dokážete v tomto přechodu podpořit i lidi s opravdu těžkým tělesným hendikepem, kteří potřebují permanentní asistenci?

Jedličkův ústav přímo ne, ale organizace, které jsou na nás úzce napojené a se kterými už v době studia absolventů spolupracujeme. Jedná se o již zmíněnou Asistenci

a o další sdružení – např. Borůvka, které zajišťuje individuální dopravu. Najít možnosti uplatnění pro pouze tělesně postižené lidi je podle mě lehčí než zapojit do společnosti lidi s kombinovaným postižením. Abych to ilustroval: jeden náš absolvent našel práci – byl je velmi těžce tělesně postižený. Školí osobní asistenty pro ostatní. Další velmi těžce tělesně postižený člověk od nás si našel práci jako konzultant pro bezbariérovou veřejnou dopravu. Oba „zúročili“ svou situaci, své postižení a žijí díky tomu samostatně.

Jedle je spíše kulturním centrem

■ Jak byste charakterizoval Jedličkův ústav neboli Jedli či Jedličkárnu současnosti?

K letošnému roku, tedy po těch sto letech, bych si troufl říct, že Jedličkův ústav funguje spíše jako centrum, kde jsou poskytovány služby. Dokonce bych se nebál mluvit i o kulturním centru. Někteří lidé zde bydlí nebo sem dochází dennodenně na základě smlouvy, ale pak je tu spousta lidí, kteří zde bydlet nemusí a kterým zdejší prostředí něco dává. Nacházejí tu kamarády, nacházejí tu různé dodatkové služby, zájmové aktivity, sdružují se kolem několika spolků. Mají tu kavárnu, zkoušky kapel, sportovní tréninky...

■ Není to na škodu? Neměli by mladí lidé s hendikepem hledat podobné aktivity v nabídce, se kterou přichází většinová společnost?

Myslím si, že mladí se také potřebují porovnávat a žít se skupinou lidí, kteří jsou v podobné situaci. Můžou řadu věcí sdílet, rozumět si navzájem. Když tuto možnost nemají a jsou takzvaně natvrdo integrováni, může to pro ně svým způsobem být výhoda, ale zároveň můžou pocítovat i jakousi osamocenost. Ve třídě jsou jediní. Ne všichni jim rozumějí. Samozřejmě se řada z nich pokouší najít si své místo v běžném světě – hledají si práci, vykonávají různé aktivity, obklopují se spoustou kamarádů. Ale přesto, pokud mají možnost sem přicházet, tak ji rádi využívají.

■ To je určitě velký posun v horizontu dvaceti let, natož v horizontu sta let. Jaké máte zkušenosti s procesem „dege-thoizace“? Jak se otevíráte společnosti?

Z otvírání se veřejnosti děláme fenomén. V současnosti fungují dva nosné programy, o které se opíráme – to ale zase můžu říct až dnes, zpětně. Jsem rád, že to funguje. Před deseti lety se nám podařilo postavit bazén. Využíváme ho naplno – odpoledne je pro naše studenty, v jinou dobu pro veřejnost. Našli jsme zhruba čtvrtinu provozní doby, kdy jej pronají-

máme rodičům s malými dětmi. A to je skvělé, protože sem přichází spousta lidí, která by sem vůbec jinak nepřišla, a chodí sem s batolaty a s předškoláky, kteří vidí kolem sebe děti na vozku. Poté se zastaví v naší kavárně, která výborně prosperuje už sedm let. Scházejí se tu s přáteli, pronajmou si i kavárnu... Takže úplně přirozeně, nenásilně sem veřejnost přichází, žádné závory tu nenajdete.

■ Nenarazí na ně ani vaši studenti?

Studenti, kteří u nás bydlí, po škole hodí tašku na postel a jdou, čert ví kam. Nikdo je nehlídá a nikdo jim v tom nebrání. Snažíme se je však směřovat ve smysluplném trávení času, v jejich rozvoji, ale rozhodně tu nejsou žádná omezení, která by určovala, že vycházky jsou od tehdy do tehdy.

Odkaz minulosti

■ Letos slaví Jedle stoleté narozeniny. Za tu dobu ji ovlivnila celá řada osobností. Které z nich si nejvíce vážíte?

Pana Augustina Bartoše, ředitele Jedličkova ústavu, který tomu tady za první republiky dal tvář. Působil tu od začátku první světové války až do roku 1945, kdy se musel v tichosti vytrahit. Osobnost profesora Jedličky je jistě velmi známá mediálně, ale Jedlička byl především lékař. Pak se často zmiňuje učitel Bakule, který se tu na krátkou dobu mihl. Zase velmi zajímavý člověk, ale pracantem, který vytvářel systém a pracoval s dětmi, byl ředitel Bartoš.

■ Proč právě on?

Jeho filozofii a podobu, kterou Jedličkovu ústavu vtiskl, ilustruje konkrétní projekt „Automobil, který vyučuje“. Věděl, že aby děti poznaly svět, musí do toho světa jezdit. Není možné je zavírat mezi čtyři zdi a vyprávět jim, jak vypadá. Je to myšlenka i dnešního projektového vyučování. Snažil se je vést k samostatnosti. Samy si tu vytvářely spolky a sdružení, ve kterých si organizovaly svůj čas a své aktivity. Učily se vydělávat peníze v různých dílnách. Hendikepovaní lidé tehdy vyráběli krásné, dokonalé věci nejvyšší kvality, které byly prodejné. Dnes už je situace jiná než ve třicátých letech. Kdo v republice ještě pracuje rukama? Posunuli jsme se. Dnes se lidé do společnosti zapojují v oblasti služeb, v tom, že se dokážou na něčem podílet, dokážou být členy týmů.

■ Často se uvádí jako prostředek integrace i sport.

Sportování s tím velice souvisí. Já osobně se domnívám, že pravidelný sport je jistou kvazi pracovní aktivitou. Studenti někdy pravidelně chodí, jsou tam potřeba nějaké výkony. Ten, kdo nemůže chodit dennodenně do práce, se může do společnosti zapojit a žít jako druzí právě přes sportovní klub a jeho aktivity. To mi přijde úžasné a tohle právě zmiňuji i v jedné své stati už ředitel Bartoš.

■ Na co jste za téměř dvacet let svého působení nejvíce hrdý?

Asi na zvládnutí úkolu, který na mě čekal hned na začátku. V polovině devadesátých let tu děti žily víceméně na jedné chodbě. Na jednom konci měly pokoj, na druhém třídu. Tento systém tu přetrvával ze 70. a 80. let. Některé děti se zmiňovaly, že za špatného počasí nebo za špatné nálady paní vychovatelky chodbu takřka neopustí a pohybují se jen v jedné budově odkud nikam. Rozhodli jsme se, že jednu budovu v přestavbě vyčleníme k bydlení, druhou k výuce. Zavrhlí jsme jakýkoliv koridor nebo chodbu, které by je spojovaly. Děti chodí jako všichni ostatní venku za každého počasí, když si něco zapomenou, musí se bez toho obejít. Je to zdánlivě maličkost, ale překonat myšlení mnoha kolegů a vytvořit něco, co je přirozenější, byť to působí komplikace těm, co se starají, i dětem, nebylo tak jednoduché. Tento moment považuji za začátek cesty k tomu, aby se Jedličkův ústav proměnil z opatrovacího ústavu v otevřené centrum a středisko, kde se lidé připravují na běžný život.

■ Když jsem sledovala vaše aktivity, překvapilo mě, jak moc jste v kontaktu se studenty i mimo svou pracovní dobu. Je to pro vaši práci důležité?

Je to pro mě přirozené, mezi dětmi se pohybují neustále – pracoval jsem s nimi celý život. Momentálně se ze své původní profese psychologa víc zapojuji do pomoci problémovým studentům či absolventům. Mými „klienty“ jsou však zaměstnanci a já se mám starat o to, aby vše fungovalo a všichni měli dobré podmínky pro práci. Jsem ale vždy rád, když se můžu zúčastnit nějakých aktivit s dětmi – jezdíme třeba na jachtu s vozíčkáři, účastním se akcí se sportovním klubem. Jezdíme na soustředění do jižních Čech do Bukové, kde máme zázemí, nebo jsme například letos byli týden společně lyžovat. Užívám si chvíle, kdy učím děti stát na lyžích nebo na monoski.

Dvě školy vedle sebe

■ Jak vidíte budoucnost speciální ústavní péče v 21. století? Jakým směrem se může posunout?

Budoucnost je výrazně ovlivňována demografickým složením obyvatel. Lidí, kteří budou potřebovat pomoc, bude přibývat. Shodli jsme se na tom s naším stávajícím pražským primátorem, který je svou profesí porodníkem. Na jednu stranu je společnost schopná zachraňovat spoustu dětí, které by se před sto lety nenarodily. Na druhou stranu se dnes sice narodí, ale pak potřebují pomoc.

■ Jakou formou ji budou dostávat?

Ze zkušeností posledních let mi přijde nejvhodnější kombinace obojího – zapojovat se do běžné společnosti a zároveň mít možnost rozvoje ve speciálním prostředí, ve speciálních aktivitách. Doufám, že brzo pomine přetahování, které jsme zažívali před deseti lety velmi silně a které proti sobě stavělo názory, zda je lepší speciální zařízení, nebo „tvrdá“ integrace. Doufám, že si lidé, kteří o tom rozho-

dují, uvědomí, že je lepší, když jsou vzdělávací zařízení buď přímo vedle sebe, nebo když existuje možnost volby a prostupnosti. Tuto vizi potvrdila nedávno při návštěvě Jedličkova ústavu i anglická princezna hraběnka Sofie. Je velmi dobře orientovaná v otázkách speciálního školství, v Anglii se stala patronkou školy, která je podobná jako ta naše. I ona si ale uvědomovala, že anglická vláda to takto nevnímá. Že stejně kopíruje tendenci a ideologii, která jde Evropou a která chce všechno spojovat, integrovat a všechny začleňovat do mainstreamu za každou cenu. To je extrém. Rozumná cesta je v hledání kompromisů a v nabídce více možností. Ne jen té, která je módní.

■ Máte nějaký vzkaz stovkám absolventů?

Nechci, aby to vyznělo pateticky, ale současná Jedle je závislá i na nich. Když budou přicházet s nápady, když budou upozorňovat na to, čemu je třeba věnovat cílené úsilí, bude se naše zařízení vyvíjet stále dál. Jistě je tu mnoho lidí, kteří už nejsou studenty a stále jsou do života Jedle zapojeni, ale obecně není odezva klientů a rodičů tak velká, jak bych si přál.

■ Příležitosti k setkání i ke zpětné vazbě se nabízejí právě letos při oslavách jubilea. Nač je možné se ještě těšit?

Oslavy stého výročí jsme koncipovali tak, že chceme během roku co nejvíc připomínat Jedličkův ústav, ale i situaci lidí s postižením, pro které tu jsme. Máme za sebou premiéru filmu Století Jedle, 3. května je v Jedličkově ústavu den otevřených dveří, Centrum současného umění DOX v Holešovicích chystá velkou výstavu nazvanou Postižení normalitou. Jedná se o téma soužití většinové společnosti a lidí s postižením, o téma hranic a možností. A v říjnu chceme uspořádat konferenci s pražskou Pedagogickou fakultou o aspektech vzdělávání lidí s postižením. Akcí je však mnohem víc a všichni jsou určitě srdečně zváni.

PhDr. Jan Pičman

- narodil se v roce 1951 v Praze
- studoval psychologii na Filozofické fakultě UK v Praze
- pracoval jako klinický psycholog na onkologii, v dětské psychiatrické léčebně i jako ředitel pedagogicko-psychologické poradny
- ředitelem JÚŠ je od 1. 7. 1994
- má čtyři děti, rád sportuje

Cestou necestou – vozík za kolo je ideální řešení i pro hendikepované děti

Novou sezónu se vyplatí otevřít i novými možnostmi, jak si jaro i léto užít aktivně. Pro rodiny s hendikepovanými dětmi je tu firma Benecykl a její vozíky za kolo a sportovní kočárky. Projížďka přírodou, kondiční běh anebo jen procházka v terénu už nemusí být problém, můžete si ji vychutnat všichni pohromadě, bez ohledu na hendikep. Vozík za kolo, který je možno použít i samostatně, má poetické jméno – Kozlík. Využít jej mohou i větší děti s postižením. „Dokud jsou děti malé, vystačí si rodiče s běžně dostupným zbožím. Když ale děti povyroستou, je to prakticky jediné řešení, jak postiženému dítěti umožnit pohyb v přírodě spolu s rodiči,“ okomentovala nabídka české firmy Zuzana Süssová.

Kozlík využívá vlastnosti sportovních vozíků, tuhá konstrukce navíc zajišťuje dobré jízdní vlastnosti a lehkou ovladatelnost. Hmotnost přitom není nijak vysoká, pohybuje se dle varianty od 10 do 14 kilogramů. „Vyrábíme i větší verze tohoto vozíku, takže i těžce tělesně postiženým dospělým lidem je umožněno se svou rodinou či přáteli vyrazit do terénu,“ dodala Z. Süssová. Připomněla, že se samozřejmě vozík vyrábí ve složitelné variantě, takže je možné se pohodlně za přírodou přiblížit autem. Dokoupit lze i nástavce do sněhu, turistické brašny, které se dají na vozík dobře přichytit, nebo i tažný závěs – například pro lyžování. Turisté pak mají více možností. Pokud nevádí zima, vozík Kozlík je připravený.

Cena základního vozíku se pohybuje kolem třiceti tisíc. Existují však způsoby, jak získat na tuto kompenzační pomůcku příspěvky. „Příspěvek na zakoupení až do výše 50 procent může poskytnout odbor sociálních věcí místního zastupitelstva. Další prověřené zdroje jsou nadace, které si význam této pomůcky pro aktivní rodinný život uvědomují. Pomáhají například Nadace Charty 77 – Konto Bariéry, Výbor dobré vůle Olgy Havlové, Nadace Dobrý skutek, Nadační fond J&T, AWD Nadace Pomoc dětem,“ naznačila zástupkyně firmy cesty, jakými získat finanční pomoc. Naopak se podle ní nevyplatí obrátit se na zdravotní pojišťovny, které na toto sportovní vybavení nepřispívají.

Více informací můžete najít na internetových stránkách firmy Benecykl – www.benecykl.cz, nebo můžete volat na číslo 515 549 224 či napsat na prodej@benecykl.cz.

Nástup do auta? Klidně i za 5 sekund

O možnosti jednoduchého, rychlého a pohodlného nastupování do auta pro spolujezdce na vozíku jsem vás informoval už v některém z předchozích čísel Vozíčkáře. Od té doby se na mě obrátila řada čtenářů, kterým pomáhám získat spolehlivý a prostorný vůz se sníženou podlahou. Mám díky tomu zajímavé zkušenosti, o které bych se rád s vámi podělil.

Výhody vozidla

- snížená podlaha
- nízká nájezdová rampa
- schváleno pro přepravu osoby na ortopedickém vozíku
- vejde se do běžné garáže
- pohodlná a rychlá manipulace s osobou na vozíku
- osobní konzultace s možností vyzkoušení upraveného vozidla přímo u zájemce
- bezpečná a rychlá přeprava
- možnost automatické převodovky

Zejména je dobré o nákupu vozu přemýšlet dlouho předem, než začnete vyřizovat příspěvek na zakoupení vozidla. Jsem schopný najít v zahraničních autobazarech upravený vůz pro vozíčkáře, věnovat mu péči a čas a dodat spolehlivý automobil, který vydrží co nejdéle. Nicméně hledání ideálního auta si vyžádá svůj čas. Proto pokud chcete nastupovat do auta elegantně a nechcete platit za nový automobil a nadto ještě stejně tolik za úpravu, kontaktujte mě s předstihem, ideálně rok před uplatněním nároku na příspěvek.

Začal jsem se specializovat na konkrétní značku vozidel – na VW Caddy v prodloužené a zkrácené verzi. Do prodloužené se vejde 5 lidí a vozíčkář, do zkrácené o 2 místa menší posádka. Mám s tímto autem dobré zkušenosti, vím, že jej lze koupit za rozumnou cenu a že vydrží dlouhou dobu.

Další zkušeností jsou setkání s klienty. I když není jednoduché vyhovět všem požadavkům, vždy je spolupráce s lidmi motivující, je pro mě výzvou a baví mě. Největší odměnou je pak sama spokojená rodina, která už nemusí před výjezdem složitě přesazovat cestujícího na vozíku, nemusí dělat kompromisy a může pohodlně používat auto tak, jak chce, což by měl automobil lidem s hendikepem umožnit v každém případě.

Neváhejte se na mě obrátit s dotazem. Rád pomůžu k ideálnímu autu i vám.

Miloš Lacman, Pražská 6/F, 66902 Znojmo, tel.: 603 228 422,

email: ztpservis@seznam.cz www.ztpservis.cz

Novinky zdravotní a rehabilitační techniky a péče

Od 14. do 17. května se na brněnském výstavišti uskuteční veletrhy **MEDICAL FAIR BRNO** a **REHAPROTEX**. K návštěvě je zvána jak odborná veřejnost, tak koncoví uživatelé vystaveného zboží, kteří mohou tyto výrobky na místě zakoupit. Mezi stovkou již přihlášených firem, které chtějí představit nové výrobky a služby pro zkvalitnění zdravotní a sociální péče, nechybějí tradiční a významní vystavovatelé jako ALTECH, PATRON Bohemia, SIVAK, ERILENS, MEYRA ČR, VECOM, BTL zdravotnická technika, Madisson, RESI Třeboň a další. Poprvé se k účasti přihlásila například italská společnost Medinet nebo firma Ophardt Hygienetechnik z Německa.

S přesunem termínu se částečně mění náplň veletrhů, která se rozšířila o aktuální témata související především s nárůstem klientely staršího věku. Novinkou jsou projekty Senior, Péče o pacienty ve stáří, Sociální péče a Léčebné lázeňství.

REHAPROTEX 2013 – nové výrobky, kontakty a informace

Veletrh REHAPROTEX poskytuje příležitost seznámit se na jediném místě se zajímavými výrobky z tuzemska i zahraničí a porovnat jejich nabídku. Zejména pro uživatele kompenzačních, protetických, ortopedických a rehabilitačních pomůcek je to tradiční místo výběru potřebného sortimentu a setkání mezi sebou stejně jako s pracovníky humanitárních organizací.

Novinkou bude Centrum mobility, které nabídne pomoc poradenského centra a představí byt ideálně vybavený přístroji a pomůckami, jež usnadňují život lidem s handicapem. Poprvé bude k dispozici dětský koutek. Své služby zde představí Poradna rané péče Dorea. Poradkyně předvedou dětem a jejich rodičům speciální hračky pro rozvoj myšlení i motoriky a také vhodné výukové aplikace pro tablety. Součástí bude také prezentace celonárodního on-line projektu Spokojené děti, který je určen rodinám starajícím se o zdravotně znevýhodněné děti. Nejen děti s handicapem si mohou vyzkoušet Terapii golfem pod názvem Když golf pomáhá... Dětský koutek bude v provozu zdarma po celou dobu konání veletrhu REHAPROTEX.

Nabídku opět rozšíří prodejní centrum – prezentace nestátních neziskových humanitárních organizací, kde si návštěvníci mohou vybrat některý z originálních výrobků chráněných dílen. Jde o tradiční a vyhledávanou součást veletrhu, která slouží k podpoře neziskových organizací.

V pavilonu A se otevře Fórum pro zdraví

V rámci veletrhů se chystá rozsáhlá propagace zdravého životního stylu. Doprovodný program „Fórum pro zdraví – zdraví životní styl“ připravuje Státní zdravotní ústav a návštěvníci se zde dozvědí vše potřebné o správné výživě a pohybové aktivitě, prevenci závislostí na alkoholu, tabáku a drogách, prevenci úrazů a sexuálně rizikového chování, očkování a prevenci infekčních nemocí doma i na cestách.

Pracovníci oddělení podpory zdraví návštěvníkům nabídnou možnost orientačního zhodnocení stravovacích zvyklostí, zhodnocení nutričního stavu, posouzení kuřáckých návyků, test závislosti na nikotinu, analýzu tělesného složení včetně konzultace s nutriční terapeutkou, informace z oblasti prevence nádorových onemocnění a ukázkou samovyšetření prsu.

Praktické informace pro návštěvníky

Brány výstaviště budou pro návštěvníky otevřeny od úterý 14. května do čtvrtka 16. května vždy od 10 do 17 hodin, v pátek 17. května pouze do 15 hodin. Ke vstupu do veletržního areálu slouží hlavní brána. Pro vjezd je určena brána č. 4, kde je umístěna pokladna; vozidla označená symbolem „Zdravotně postižená osoba“ mají vjezd zdarma.

Pro návštěvníky je připraven systém elektronické předregistrace, která je přístupná na webových stránkách veletrhů. Na jejím základě si budou moci zakoupit zlevněnou vstupenku.

Řadu dalších informací o veletrzích **MEDICAL FAIR BRNO** a **REHAPROTEX** a aktuální verzi jejich doprovodného programu najdete na www.medicalfair.cz nebo www.rehaprotex.cz.

Nemám povahu na chráněné bydlení

Když se v patnácti rozhodoval, co dál, svoboda pro něj byla jasná volba... Když člověk dospěje, chce vylétnout zpod ochranných křídel starostlivých rodičů. Co ale dělat, když sám má křídla přistřižená hendikepem? Marcel Dufek je energickým, charismatickým i rebelským důkazem toho, že i zde je cesta. Třebaže trochu netypická a hrbatá.

Příběh Marcela Dufka neboli Máci, jak mu všichni říkají, má stejné epizody jako život jiných mladých lidí s těžkým tělesným hendikepem. Dětství s rodinou, pak domácí

Čejka. Tato jeho úvaha stála na začátku systému střídavé dobrovolné asistence, což byla v podstatě jediná možnost, jak by mohl Marcel i se svými skromnými příjmy „samostatně“ existovat. Marcel pak začal přes den docházet do stacionáře Akord. Zbytek dne a noc byly v režii jeho přátel. Cesta do dnešního prostorného bytu v pražských Strašnicích, kde Marcel bydlí ještě s jedním podnajíčkem, ale nebyla přímočará. Máca se několikrát stěhoval, na čas se musel vrátit k mámě. Nakonec ale přišla záchranná nabídka od dalšího kamaráda. „Díky vstřícnému kroku majitele bytu mám snížený nájem. Bez této úlevy by to určitě nešlo.“

Internetový kalendář

V této době se také podruhé rozjel systém rozpisu dobrovolné asistence na webových stránkách a asistenti a přátelé získali novou chuť umožnit Mácovi žít svobodně. Webový kalendář fungoval tak, že se dobrovolníci sami zapisovali do volných políček. Ze začátku to vypadalo, že vše bude běžet dokonale. „Když nás bude třeba šedesát, tak

služba u Marcela vyjde na každého jednou za dva měsíce. A to se dá, uvažovali jsme. Jenže taková úvaha je zatím utopií. Reálně má Máca v současnosti asi čtyři pravidelné asistenty-dobrovolníky, zbytek je doplněn

škola, následně střední škola a Jedličkův ústav. Mnozí na jeho místě by se smířili s tím, že následuje už zas jen život u rodiny se všemi klady i zápory. Marcel se taky vrátil, ale poté, co musel trávit většinu svého času u mámy v práci v mateřské škole, mu ruply nervy. „Takhle to nešlo dál,“ okomentoval rozhodnutí k samostatnému životu. Jeho rodina je sice skvělá, máma obětavá, ale mladý rebel potřebuje dobrodružství i za cenu nepohodlí.

Chráněné bydlení, které si vyzkoušel, se ukázalo jako ne zrovna ideální způsob života. Omezení návštěv, vycházek, nesvoboda. Sám o tom říká: „Nemohl jsem si do bytu vodit slečny, tak jsem sbalil tamější asistentku. A tak mě vyhodili. Nejsem typ do chráněného bydlení, chtěl jsem to zkusit sám. Dnes jsem z toho tak nadšený, že bych dal za podobnou volnost i život.“

Zmíněnou volnost a svobodu získal díky několika kamarádům. Ti v určitou chvíli pochopili, že Marcel je obyčejný kluk, který chce žít tak jako všichni ostatní. „Nepomáhám mu kvůli pocitu dobročinnosti. Přejde mi jako přirozená věc, když občas strávím své volné chvíle s Marcelem, když on kvůli postižení sám být nemůže. Mám-li tu možnost, pak můžu a vlastně skoro musím takovou věc dělat,“ říká jeden z asistentů, Honza

Ve volných chvílích skáče z mostu

Máca ve volném čase jezdí na tábory, na festivaly (je to fanda tvrdších hudebních žánrů, jak je možné z jeho punkového účesu i ze stále hrající muziky u něj doma vyčíst), na návštěvy přátel. Zajímá se o aktuální dění, každodenním společníkem mu je rádio i televize, ze kterých čerpá řadu informací. Miluje slunce, léto. „Nejradši se opaluju někde v přírodě, zimu fakt nemusím. No a ve volných chvílích maluju hlavou anebo skáču z mostu.“ Bungee jumping je Mácová vášeň, skákal už několikrát. Podobných extrémních zážitků se nebojí, protože podle něj už to horší být nemůže. To vše zažívá díky přátelům, kteří jsou rozestři po celé České republice. Pak už pro něj není problém nechat se v Praze posadit třeba do autobusu, cestovat sám do Brna a tam se jiným kamarádem zase nechat posadit na vozík a vydat se vstříc dalším zážitkům.

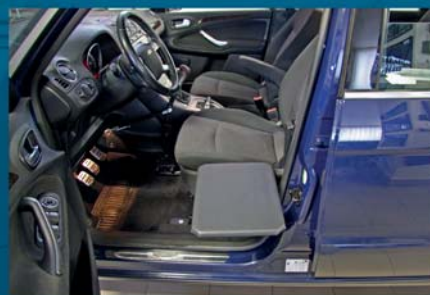

placenými asistencemi nebo pobytem Máci u mámy. Stále bojujeme o udržení systému. Asistenti přicházejí a odcházejí, je to nekončící boj, ale s tím se musí počítat,“ vysvětluje Honza.

Ze skupiny přátel kolem Marcela Dufka se stalo občanské sdružení. Jeho cílem je získávat Marcelovi potřebnou podporu pomocí všech dostupných prostředků. Nejedná se jen o shánění financí na asistenci a další aktivity, ale i o popularizaci a šíření tohoto projektu a kontaktování dalších přátel, bez kterých by Máca zůstal mimo dění ve společnosti.

Jak bude Marcel žít dál, ukáže chuť a ochota společnosti přijmout touhu po nezávislém způsobu života lidí s těžkým tělesným postižením. Jsou dvě cesty – dobrovolná pomoc anebo peněžní příspěvek. Zajímá vás, jak to dopadne? Máte chuť se zapojit? Zjistíte víc na www.jsempryblazen-jen.cz nebo na facebookovém profilu „365 kroků pro Mácu“.

Aneta Šedá

Kompletní sortiment francouzské firmy **SOJADIS** (Elektronické ovládání plynového pedálu, Multifunkční ovladače na volant, ...)

Jsme schopni navrhnout a realizovat jakékoli úpravy vozu (jsou-li možné na daném typu vozu) dle přání majitele tak, aby ovládání a užívání vozu bylo co možná nejpohodlnější a nejbezpečnější

www.jpservis.eu

+420 606 613 239

Kompletní úpravy automobilů pro tělesně postižené osoby
Odvoz vozidla k úpravě a zpět je zajišťován vlastním odtahovým speciálem po celé ČR
16 let profesionální práce v oboru

Jan Píbal - JP SERVIS, Na Městečku 137, Štětěň, 387 51,
provoz: +420 383 393 249, mobil: +420 606 613 239, url: www.jpservis.eu, e-mail: info@jpservis.eu
Oficiální partner zajišťující přestavby vozů pro program **OPEL HANDYCARS**

Jméno a příjmení

Adresa

Kontakt (telefon, e-mail)

Vyplněný dotazník s kopií dokladu prokazujícím, že jste osoba s hendikepem, nám zašlete na adresu **CAR CLUB s.r.o., Láňovská 633, 54301 Vrchlabí** a my Vám obratem zašleme zdarma kartu Handy Card. Karty lze již nyní předobjednat, v distribuci budou od 1.1.2013.

„Souhlasím se zpracováním výše uvedených osobních údajů v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, v rozsahu nezbytném pro poskytování informací o výhodách pro držitele karet Handy Card.“

Podpis.....

Karta Handy Card pro hendikepované zdarma

S kartou Handy Card získáte slevu 40 % na všechna pojištění od České pojišťovny

Karta Handy Card nabízí celou řadu výhod, poskytovaných partnery projektu Handy Card v oblastech: mobilita, finance, pojištění, kompenzační pomůcky, komunikace, handy oblečení, volnočasové aktivity, cestování a další.

Více informací najdete na www.carclub.cz, www.handycard.cz

Zákaznické centrum tel.: 739 306 714, e-mail: info@carclub.cz

Sexuální asistence po francouzsku

Naplnění přirozených citových a sexuálních potřeb, nebo „trojský kůň prostituce“?

Debata o sexualitě hendikepovaných není rozhodně žádná novinka. Ve Francii probíhala – ovšem mimo oficiální struktury – už před rokem 2005, kdy byl přijat zákon o kompenzaci hendikepu. Ten vynesl otázky sexu zdravotně postižených z rodin a uzavřených komunit do veřejného prostoru: patří sexualita mezi potřeby, jejichž naplnění má společnost podporovat? Ani po osmi letech nemá francouzská veřejnost a legislativa jasno.

Letošního 25. března rada francouzského kraje Essonne v jednání o postavení hendikepovaných osob přijala usnesení, že je třeba začít „uvažovat o vzdělávání profesionálů – průvodců sexualitou u těžce hendikepovaných osob“. Už samotná opatrná formulace naznačuje, že jednání nebyla snadná. Ačkoli konkrétní termín „sexuální asistence“ byl nakonec z textu odstraněn, feministické organizace byly přesto pohoršeny tím, co nazývají „trojský kůň prostituce“.

K otázce placených sexuálních asistentů se zatím staví odmítavě i francouzský Národní poradní výbor pro etiku (CCNE), který předjímá závažná rizika těchto služeb. Výbor nicméně doporučuje spustit program edukace osob, které budou „pečovat“ o sexualitu pacientů a vzdělávat je v ní.

Zkušenosti „z prvních rukou“

Diskuse naráží na odpor vycházející z obav rodičů, na neznalost mechanismů touhy u hendikepovaných i na právní vakuum. Michel Toulon, který byl sedm let vedoucím zařízení pro dospělé s vícečetným postižením a především je otcem dospělého autisty, oceňuje odvahu Jérôma Guedje, předsedy rady Essonne, který toto kontroverzní téma předložil k jednání. Michel Toulon v rozhovoru pro časopis *Observateur* i ve svém blogu mimo jiné říká: „Co se občas odehrává v zařízeních pro osoby zcela závislé na péči druhých, je výrazem ryziho pokrytectví. Ano, občas se stává, že tvář v tvář zoufalství a neschopnosti naplnit přirozené tužby pomohou svým klientům zdravotně-sociální asistenti. Veřejnost nechce o tomto problému vědět, nechce to pochopit, nechce tomu dát patřičný rámec. Jenže citlivost, citovost a sexualitu přece musíme respektovat i u osob s velkou mírou závislosti na druhých. Intimní kontakt asistentů s hendikepovanými už existuje. Vzpomínám si, jaké jsem v době svého zaškolování zažíval rozpaky, když jsem při intimní hygieně poprvé zaznamenal projevy touhy mužů i žen z našeho zařízení... Podle mého názoru bychom se měli soustředit na to, že mnoho lidí kvůli svému hendikepu vyžaduje pomoc jině

osoby při veškerých denních úkonech. Vysškolení asistenti je krmí, pomáhají s toaletou (včetně intimní), přebalují je, oblékají... Co se děje v člověku, který je pouze objektem péče, bolesti a úzkosti? Co víme o jeho těle? O jeho touze? Jaké psychické dopady vyvolává frustrace z toho, že není schopen ani autoterotiky?“

Švýcarská odpověď

Námítky Národního poradního výboru pro etiku („sex musí být vždy spojen s láskou“, „není to úkol pečovateli ani profesionálů“, „při sexuální asistenci se prodává tělo...“) rozmetalo svými argumenty založenými na několikaleté praxi švýcarské sdružení *Corps Solidaires* (Solidární sbory/těla), které působí od roku 2009. Ve Švýcarsku absolvují sexuální asistenti a asistentky tříleté pomaturitní studium a musí projít psychoterapií. Své povolání vykonávají buď jako zaměstnanci nějakého zařízení, nebo docházejí do domácností (pojišťovny proplácejí zhruba 80 euro).

V prohlášení zástupců sdružení, mezi nimiž jsou kromě samotných asistentek a asistentů i psychologové a sexuologové, se dočteme: „Připravit člověka o základní tělesnou zkušenost znamená bránit jakémukoli psychickému začlenění sexuality. My nabízíme odpověď, která kombinuje rozkoš i ochranu před podněty. Výbor schvaluje stávající pokrytectví – pokoutní sexualita může pokračovat ve skrytu a s pocitem viny. Čekali jsme důstojnější odezvu na přání občanů, kteří už deset dvacet let čekají, až jim bude tato podstatná životní zkušenost dostupná!“

Intimita a hendikep? Poradí film

Zatímco legislativci, etici a samozvaní ochránci morálky se přou o definici prostituce a o to, zda je sexualita pro plnohodnotný život podstatná, filmoví tvůrci a diváci mají jasno. V posledních letech vzniklo několik mimořádných děl, v nichž je tematika

sexu postižených podávána naprosto přirozeně. O filmech *Nedotknutelní*, *Hasta la vista* nebo *Teorie létání* už jsme psali, dnes vás chceme upozornit na novinku.

Sezení

Od začátku dubna je v české distribuci DVD s americkým filmem **The Sessions (Sezení)**.

Autentický příběh básníka a novináře Marka O'Briena, který je po dětské obrně upoután na lůžko a dýchá s pomocí přístrojů, natočil režisér Ben Lewin, který se sám potýká se stejnou nemocí.

Mark se na prahu čtyřicítky rozhodne přijít o panictví a najímá si profesionální společnici. Tu ztvárnila fantastická Helen Huntová, jež za tuto roli získala nominaci na Oscara. Zobrazení toho, jak sexuální asistentka Cheryl navazuje vztah se svým klientem (hraje ho John Hawkes), je navzdory nahotě obou aktérů velmi cudné: hlavním tématem ostatně není samotný sex, ale hledání hranic intimity. Cheryl své zaměstnání vykonává s profesionálním zaujetím a – což je třeba dodat – s manželovým souhlasem a pochopením. Samotný sex pojímá Cheryl jako službu, kterou ovšem odvádí s maximální empatií; přistupuje ke svému klientovi stejně jako dobrý psycholog. Divák je zpočátku zaskočen otevřeností scén, ale v průběhu filmu si uvědomuje, že sex je jen nástroj, cvičení, překážka, kterou je třeba zdolat na cestě za tím nejdůležitějším – za láskou a vztahem.

Barbora Antonová

Chuť na sex zaplatí sociálka

Sociální pomoc lidem s hendikepem je v Evropské unii mimořádně pestrá. Například takový „příspěvek na prevenci sexuálního násilí“ je v poslední době mimořádně populární. Málokdo však tuší, co všechno se z něj dá hradit. V sousedním Rakousku už to vědí.

Chuť na profesionální sexuální služby platí sociálka zdravotně postiženým mužům i ženám. Nárok mají všechny osoby starší

19 let. A mohou si dokonce zvolit takové sexuální praktiky, které jim nejvíce vyhovují. Protože se požadavky zákazníků na uspokojování jejich sexuálních potřeb velmi rychle zvyšovaly, otevřeli ve Štýrsku speciální tréninkový program pro kvalifikovanou intimní asistenci. Poskytovatelé sociálních služeb tak mohou rozšířit svou odbornou terapeutickou nabídku. O absolvování kurzu v hodnotě 950 € je obrovský zájem. Ještě větší zá-

jem je však o finanční příspěvek na čerpání nové formy osobní asistence.

Úřady si výsledky boje proti „intimní frustraci“ a „depressivním stavům“ pochvalují. Asistovaná sexuální pomoc lidem se zdravotním postižením podle nich doplňuje chybějící vývojové kroky v historii sexuální výchovy.

Petr Šika

Technologická mozaika

Schodolez bez asistence

Znáte to. Pocit soběstačnosti nade vše. V případě použití schodolezu pro mechanické ortopedické vozíky však bylo až donedávna nutné počítat s pomocí asistenta. Nejnovější model už budete kočiarovat sami.

Schodolez je známé zařízení, které umožňuje obousměrnou dopravu osoby na vozíku po schodech. Mnohdy se ne příliš šťastně používá jako levná alternativa ke skutečně bezbariérovému řešení interiéru staveb občanské vybavenosti. Nejčastějšími problémy bývá nedostupnost zařízení, neznalost jeho ovládání a udržování pohotovostního stavu baterií. Věřte, že taková jízda na schodolezu po schodišti s nedostatečně připevněným kobercem patří mezi vysloveně adrenalinové zážitky jak pro obsluhu, tak i pro přepravované vozíčkáře.

Základní touhu lidí na vozíku po maximální samostatnosti pomáhá řešit nová generace schodolezů, která již nevyžaduje spolupráci doprovázející osoby. Veškerou manipulaci se schodolezem totiž ovládá sám vozíčkář. Bez problémů je schopen ukotvit svůj vozík ke schodolezu a dále řídit jeho směr a rychlost pohybu. Sám zvládá i manévry zatáčení na podestách. Nový druh schodolezu je určen pro běžné typy mechanických ortopedických vozíků všech velikostí. Jeho nosnost činí 130 kg a umožňuje dopravu po schodech se sklonem do 35°.

Velice obratný vozík

Tahle báječně pohyblivá čtyřkolka je v terénu jako doma. Nebojí se vody ani balvanů, a dokonce umí něco naprosto mimořádného.

Uvažujete-li o pořádném zážitku z jízdy divokou přírodou, bez schopného pomocníka se to neobejde. Jeden takový borec dostal výbavu, která mu dovoluje hravě zvládat nástrahy sněhu, bláta i kamenitého horského terénu. Hrabe na všechny čtyři a vydrží pořádně drsné zacházení.

Dovolte, abych vám představil elektrický vozík s názvem 4power4. Je určen k pohybu v náročném terénu. Tomu odpovídá i robustní konstrukce, vybavení a především unikátní manévrovací schopnosti. 4power4 totiž dokáže všemi čtyřmi koly nejen zabírat, ale i zatáčet. To mu umožňuje provádět otáčení na vzdálenost 1,09 m. V každém kole je vlastní motor o výkonu 250 W při napětí 24 V. Při rychlosti 10 km/hod má stoupavost 30 stupňů a dojezd 30 km.

Ve výbavě nechybí kvalitní odpružení a elektricky nastavitelná změna polohy těžiště pro snadnější překonávání mimořádných překážek.

Až se budete vracet z úžasné projíždky v divokém terénu, vaše paní vás s ním do obýváku nejspíš nepustí. Věřím ale, že to nebude důvod ke smutku. Za takovou jízdu to přece stojí, ne?

Kufříkový vozík pro každou příležitost

Ani sklapnutý vozík není až taková drobnost, jak by se na první pohled mohlo zdát. Se zajímavým řešením přišli studenti z univerzity v Toledu.

Lidé odedávna vymýšlejí, jak mít vše potřebné neustále při ruce. A protože lidská touha nezná mezí, spatřil svého času světlo světa kufříkový psací stroj, kufříkový gramofon a na sklonku studené války dokonce i kufříková atomová bomba. Mobilní pamětníci nostalgicky zavzpomínají na obří 4,5 kg vázící Nokii MD 59 od Eurotelu. Nakonec došlo i na ortopedický vozík.

Skupina nadšených studentů ze Strojní fakulty Univerzity Toleda v americkém Ohiu se rozhodla dostat mechanický vozík s dvacetipalcovými koly (20") do kufru o rozměrech 22" x 14" x 9". Jak je na první pohled zřejmé, největším problémem bylo vlastní kolo. Aby ho bylo možno rozebrat na dvě části, musela se opustit klasická nafukovací pneumatika. Byla nahrazena celogumovou výplní pevně spojenou s polovinou ráfku. Ostatní části konstrukce už šlo rozložit celkem bez problémů. Záměrem konstruktérů bylo navrhnout všechny spoje bez nutnosti použití nářadí. Proto se jednotlivé části do sebe jen různě zacvakávají.

Poslední velký problém, který postihuje všechny skládací konstrukce, je prostorová tuhost mechanického vozíku. I v tomto parametru však nová konstrukce obstála. Ačkoliv to není vozík na akrobatické výkony, v běžném provozu zcela vyhovuje a 14 kg je hmotnost, která se dá zvládnout.

Evakuační vozík

Ve světě se zrodil nápad rozšířit prostředky ochrany osob v krizových situacích. V budovách se k únikovým cestám začínají instalovat speciální jednoúčelové vozíky.

Představte si modelovou situaci. V domě s pečovatelskou službou vypukne požár a ve druhém poschodí se nachází několik osob na elektrických vozících. Evakuace výtahem nepřipadá v úvahu, protože v drtivé většině veřejných objektů v ČR se při požáru výtahy používat nesmí. Zbývá tedy transport únikovou cestou po schodišti. A právě zde přichází ke slovu speciální konstrukce evakuačního vozíku, lépe řečeno evakuační transportní židle, protože umožňuje pohyb pouze s dopomocí.

Evakuační vozík (emergency evacuation chair) je speciální skládací konstrukce, která usnadňuje asistovanou dopravu hendikepovaných osob ze schodů. Přepravovaná osoba je připoutána bezpečnostními pásy k vozíku a s pomocí jednoho či dvou asistentů svezena po schodech mimo ohrožený prostor. Pro plynulý pohyb po schodech je vozík ve spodní části vybaven dvěma pásovými ližinami. K vodorovnému transportu se využívá dvojice koleček.

Konstrukce vozíku je skládací a velmi lehká – do 10 kg. Pro bezpečné použití je třeba respektovat maximálně přípustné zatížení, které se pohybuje okolo 150 kg. Evakuační vozík je možné používat na schodištích až do sklonu 40°.

Petr Šika

Panoptikum vozíčkářské hrůzy

Gilotina pro vozíčkáře

Na světě je málo zařízení, která mohou být uživatelům ještě více nebezpečná. Ustříhnout nešťastnému vozíčkáři ruku nebo hlavu dokáže tato plošina bez nejmenších problémů, nevěříte?

Na první pohled vidíme na obrázku vertikální zdvihací plošinu, která se pohybuje otvorem ve stropě. Celé zařízení se nabízí jako výrobek na objednávku a snad nikoho nepřekvapí, že tato hrůza pochází ze Země, kde zítra už znamená včera.

Smrtící podstata vražedného stroje se vyjeví každému, kdo si plošinu představí v pohybu vzhůru. V okamžiku průchodu stropem totiž dojde k ustříhnutí všeho, co bude v tu chvíli přečínat přes okraje plošiny ven. Takže pozor na ruce, nohy, prsty, o hlavě nemluvě.

Já osobně se těším na zdejší nadcházející zimní paralympijské hry, které se pro nedostatek vhodnějších klimatických lokalit budou konat na břehu Černého moře. Pokud pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace organizátoři přichystají více obdobných technických zázraků, máme se opravdu na co těšit.

Šílený nápad prodávat takové zdvihací zařízení bez ochranné klece nebo alespoň tubusu by našťěstí u nás zcela jistě neprošel. Při konzultacích v Institutu technické inspekce (ITI) přiložený snímek gilotiny pro vozíčkáře vzbudil pouze smích a nevěřičný údiv. Věřím, že se nestane ani nevhodnou inspirací pro soukromou kutilskou iniciativu.

Petr Šika

Váleční veteráni s hendikepem

V roce 1970 fotograf Dmitrij Baltermants pořídil snímky sovětských válečných veteránů, kteří žili od konce Velké vlastenecké války s hendikepem. Oficiální propaganda tehdy bezelstně zveřejnila záběry, kterými šokovala svět.

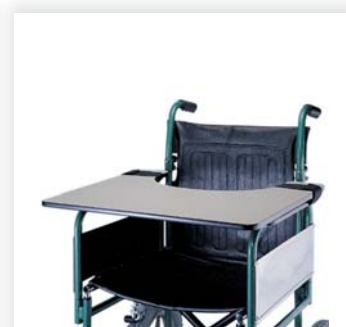
Prohlédněme si podrobně tento slavný snímek. VIP veterán po amputaci poloviny těla má pro vlastní mobilitu k dispozici pouhý kus prkna s několika kolečky. K odražení používá dva notně ošoupané klacky. Je zachycen před vertikální bariérou, kterou s pomocí svých „kompenzačních pohybových pomůcek“ není v žádném případě schopen překonat. Kolik tichého zoufalství asi ukrývají jeho přivřeně oči.

(peš)

ADL 23

přesouvací prkno

RP/113

univerzální pracovní podnos

RP/114

univerzální fixační vesta

618

pláštěnka s reflexními prvky

R1 Active Pro

bezprsté rukavice pro vozíčkáře

R2 Adrenalin

outdoorové rukavice pro vozíčkáře

R3 Quadru Max

návlek pro kvadruplegiky

MR 107

nájezdové teleskopické rampy

WWW.DMAPRAHA.CZ

Centrála a distribuce DMA Praha s. r. o.

Kunice 207, 251 63 Strančice, tel.: 323 610 610, fax: 323 664 335
 e-mail: dmapraha@dmapraha.cz

KROK 1. SNÍŽENÍ cen

medicco.cz / **bezplatná infolinka:**
800 900 809 / info@medicco.cz

Ceny těchto aktivních mechanických vozíků
pro děti i dospělé **jsme** od 20. 4. 2013
snížili až o třetinu.

-15 %
Simba

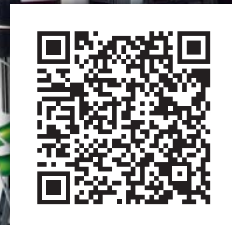
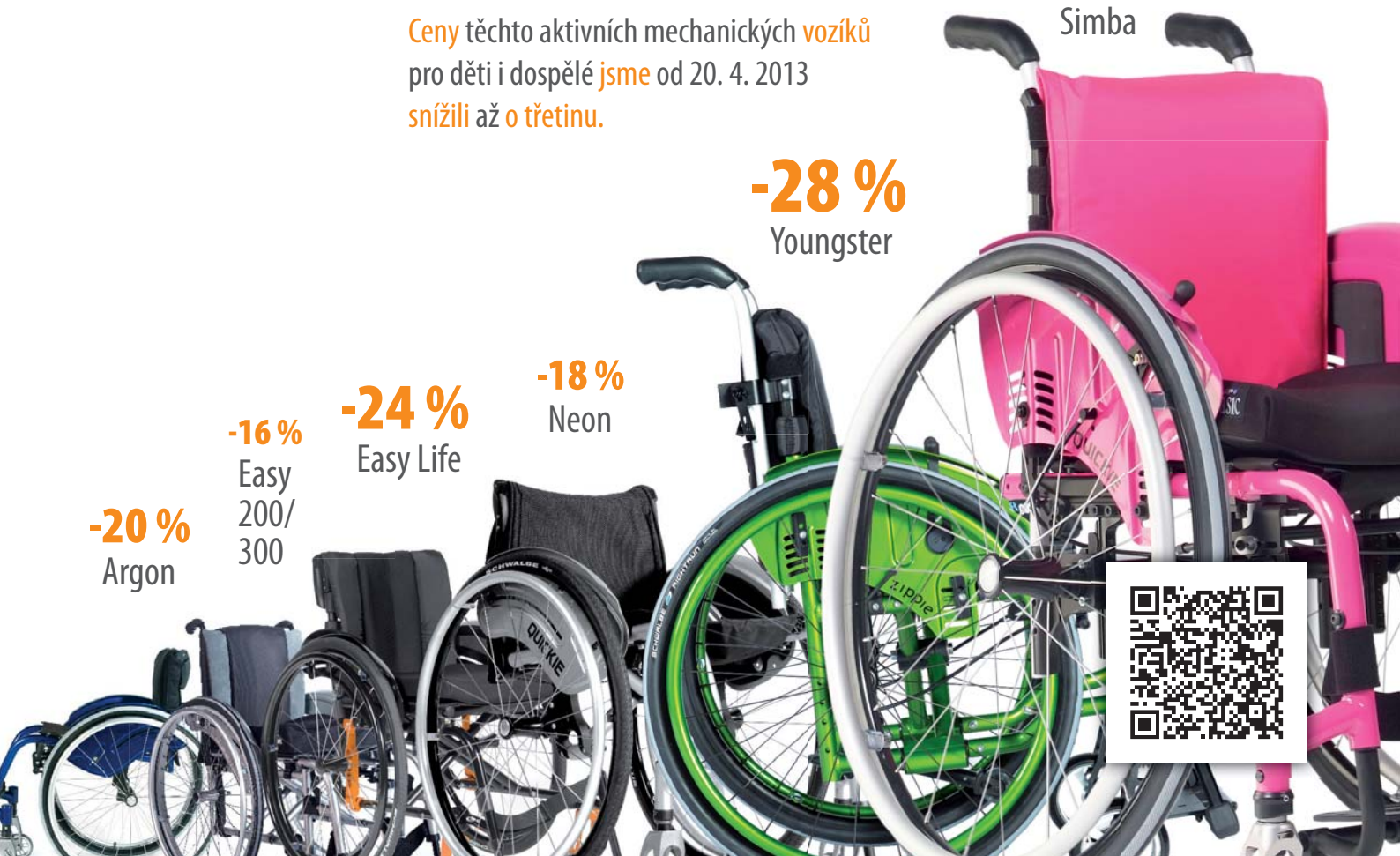
-28 %
Youngster

-18 %
Neon

-24 %
Easy Life

-16 %
Easy
200/
300

-20 %
Argon

Slovenský monitoring bezbariérovosti

Internet a další informační technologie usnadňují hendikepovaným orientaci a pohyb i v neznámém prostředí. V mobilním telefonu si mohou velmi snadno vyhledat, která zastávka místní dopravy je pro ně „sjízdná“, které kavárny a restaurace s nimi počítají, jak se pohodlně dostat do kina, k lékaři nebo do obchodu. V Česku se úspěšně rozjíždí www.vozejkmap.cz, slovenský monitoring bezbariérovosti probíhá na www.go-ok.eu. Za projektem go-ok stojí tým, který spravuje i web www.handicap.sk.

Tajemníka a garanta projektu Monitoring bezbariérovosti Ivana Páleníka jsme se zeptali, v čem se aplikace go-ok liší od ostatních projektů.

Kdybych to měl říct jednoduše, tak my neposuzujeme budovy jako celek, nelepíme na ně nálepky s motivem vozíčkáře. Snažíme se místo podrobně zdokumentovat, popsat, změříme výšky schodů, šířku dveří... Každý člověk má totiž jinou představu o překážkách, jinou míru vnímání bezbariérovosti. Je-li například v budově desetacentimetrový schůdek, pro člověka sedícího na elektrickém vozíku to už je vážnější překážka, člo-

věk o berlích nebo na lehkém vozíku v doprovodu asistenta ho překoná snáze.

■ V kterých městech projekt probíhá?

Aplikace není omezena na konkrétní území, v budoucnu může mít i výrazný mezinárodní přesah. Zatím se snažíme zdokumentovat co nejvíce míst na Slovensku, ale máme spolupracovníky například i v Brně a v Praze.

■ Jak vlastně aplikace funguje?

Předpokládejme například, že hledáte parkování v Bratislavě. Na webu si zaškrtnete patřičná políčka a dostanete seznam zdokumentovaných parkovacích míst. Vyhledávání můžete upřesnit zadáním vlastních limitů, tedy minimální šířky, maximální výšky atd. Hledáte-li bezbariérovou lékárnu, hotel nebo další služby, z popisu se dozvíte i to, jak se k objektům dostanete, které vchody můžete využít, ale i takové detaily, jakým směrem se otvírají dveře na toaletu.

■ Je aplikace go-ok zaměřená pouze na osoby s poruchami hybnosti?

Ne, go-ok bere ohled i na zrakově, sluchově či mentálně postižené, ale aplikaci využijí

i senioři nebo rodiče s malými dětmi. Díky této technologií přístupné novince nabídneme prostřednictvím on-line mapy a navigátoru především možnost výběru.

■ Na vašich stránkách je zpráva o tom, že jste získali grant NATO Charity Bazaar na projekt „Bezbariérový přístup ulehčuje život nejen handicapovaným“. Jak tento projekt souvisí s aplikací go-ok?

Dalo by se říct, že jde o odnož go-ok. Projekt „Bezbariérový přístup ulehčuje život nejen handicapovaným“ je zaměřený na rozvoj životních podmínek občanů se zdravotním postižením, na seniory a rodiče s dětmi. Věříme, že mnoha lidem umožní integraci do společenského života a poslouží nejen místním obyvatelům, ale rovněž turistům. Naším cílem je úprava bezbariérových přístupů do veřejně dostupných objektů, jako jsou kostely a další pamětihodnosti. Vytipováno máme šestnáct objektů ve všech osmi krajích Slovenské republiky. Po dokončení úprav potom pochoptitelně objekty zaneseme i do aplikace go-ok.

Barbora Antonová

RUČNÍ OVLÁDÁNÍ NA MÍRU

individuální úpravy automobilů

VLASTNÍ KONSTRUKCE, VÝROBA A VÝVOJ

Otevíráme vlastní zastoupení na Slovensku.

Použijte kontakty uvedené níže.

Vlastní odtahová služba.

Technici s dlouholetou praxí.

Špičkově vybavená dílna.

Osobní přístup v takřka rodinném prostředí firmy.

tel. / mob.: +420 321 781 363 / +420 608 977 274

provozovna: Bambousek 664, 281 26 Týnec nad Labem

e-mail: malina@rucniovladani.cz

www.rucniovladani.cz

NUOVO CAFFE
if you love coffee

děláme
s úsměvem
nejen kávu

NUOVO CAFFE s.r.o.

Prodejní a předváděcí centrum | Obůrky 4a, Brno-Medlánky

tel.: 549 273 013

www.napojoveautomaty.cz

Festivalová sezona začíná

Celostátní pěvecký festival se dvěma novinkami

Už počtvrté se koná pěvecký festival *Nad oblaky aneb Každý může být hvězdou*, určený talentovaným lidem s tělesným, zrakovým či mentálním postižením. Jak uvedla Simona Součková, jeho ředitelka, letos jsou přichystány dvě výrazné novinky.

Festival má nadále i výtvarnou část, jejímž odborným garantem je opět malíř a sochař Kurt Gebauer. V ní je novinkou soutěž o nejpovednější námět na tričko.

Podmínkou k účasti na festivalu je odeslání přihlášky a nahrávky do 15. června

na adresu P. O. BOX 27, 702 27 Ostrava 2 nebo na e-mailovou adresu produkce@nadoblaky.cz.

Další informace o akci lze najít na stránkách www.nadoblaky.cz. Finále soutěže, jejíž patronkou je zpěvačka a herečka Monika Absolonová, se odehraje 19. září v sídle Moravské filharmonie Olomouc.

(mp)

Kramle – červnový festival spojených světů

Letošní Kramle se znovu rozšiřuje za hranice naší republiky a má v plánu bořit bariéry nedůvěry k lidem s postižením, ale i bariéry jazykové. Festival se uskuteční ve dnech 28. až 29. června 2013 opět v prostorách děčínského zámku.

Program se zatím připravuje „zrnko po zrnku“. Těšte se na kapelu Zrní, milovníky reggae rozradostní Švihadlo. Dále vystoupí třeba Karolína Kamberská, Yxes Yoke, Say Meow (Německo), The Electric Blue, Kwiver

(Německo), Led se zelím. Těšit se můžete i na bohatý výběr českých a německých amatérských divadel: zahrají lidé s postižením i bez něj.

Součástí festivalu budou i nejrůznější hry a soutěže pro děti. Kramle je zkrátka pro celou rodinu!

Aktuální informace se objevují na webových stránkách <http://kramle.webnode.cz/>.

Kateřina Minden

Tradiční festival bez bariér na Žižkově

Součástí kulturního programu pražského Paláce Akropolis je i letos Festival integrace Slunce. Jeho jarní část se uskuteční ve dnech 20.–24. května: výhradně dopoledne se na jevišti představí dětské taneční, hudební, pěvecké a dramatické soubory z různých míst země. Přehlídku, na kterou

mají lidé se zdravotní postižením vstup zdarma, pořádá sdružení SUKUS. Mediálními partnery jsou Abilympijský zpravodaj, časopis *Vozíčkář* a časopis *Můžeš*. Podrobné informace jsou na stránkách www.festivalslunce.wz.cz.

(mp)

O hendikepu píší hendikepovaní a tak to má být

Každý člověk je originál a každý desátý originál má ještě něco navíc. Žije s postižením. Server lidemezilidmi.cz je zaměřený právě na lidi s hendikepem.

Internet je místem, kde se můžete dozvědět o všem, co vás zajímá. Stačí jen vědět, kde hledat. Někdy totiž najdete i místo, kde se kromě informací dostanete také k životním příběhům lidí, kteří mají podobný osud jako vy. Takový je i web *Lidé mezi lidmi* (lidemezilidmi.cz).

„Píšeme o problémech v celé zdravotně-sociální oblasti, tedy i o seniorech, o postižených dětech, o fyzicky hendikepovaných i o dlouhodobě nemocných lidech s různými diagnózami, a to včetně duševně nemocných,“ řekla redaktorka serveru Dana Mičolová.

Stránka je ojedinělá v tom, že její obsah tvoří výhradně sami postižení. Je tedy jasné, že probíraná témata jsou právě ta, která světem postižených opravdu hýbají. Server však nemá pouze informační hodnotu. V jeho

ZDRAVOTNĚ-SOCIÁLNÍ PORTÁL lidé mezi lidmi

útrokách se skrývá také něco pro umělecky zaměřené čtenáře, rubrika pro výtvarnou a uměleckou tvorbu. Takže pokud si píšete třeba básně či povídky a schováváte je doma do šuplíku, možná je čas s nimi vyjít ven. Mezi lidi.

Zajímavá je také možnost založit si svůj vlastní blog a sdílet s ostatními své názory. Nemusí se jednat zrovna o nějaké závažné téma, které pálí úplně všechny. Když si totiž pročtete pár příspěvků, zjistíte, že lidé píšou i o obyčejných věcech. A to je právě na tomto webu hodnotné. Lidskost a nadšení pro věc jako by prostupovaly každou sekci. Ať už jste zdravý nebo postižený, uvědomte si, že hendikep nemusí nijak limitovat to, jak se vám žije. „Rádi bychom informovali širokou veřejnost o tom, že lidé se zdravotními problémy dovedou dělat spoustu dobrých věcí a motivovat ostatní lidi s hendikepem, aby svůj nelehký boj s osudem

VOZÍČKÁŘ NA CESTÁCH

Paraplegik se cestou po Route 66 stihl oženit

Projet se po legendární silnici spojující Chicago a Santa Monicu je snem snad každého motorkáře. Lukáš Grüner si ho splnil i na vozíku.

Za vším byl nápad Radka Kriegela zkusit dovézt vozíčkáře v sedle motorky na všechny kontinenty. Nadšený motocyklista chtěl vozíčkářům dopřát to, co sám miluje, totiž jízdu na motorce.

Expedice Route 66 byla tedy závěrečným dějstvím pětidílného dobrodružství, kdy v hlavní roli byla vždy motorka a vozíčkář. „Motocykl má dostatek síly a pěkně jde za plynem, řízení je absolutně snadné, dalo by se řídit dvěma prsty, popřípadě jet bez rukou a řídit jenom náklonem těla. Již první den dáváme pěknou řádku kilometrů a dojíždíme za tmy k Oceano Dunes, kam nás navedli místní – a ono opravdu se

může i s vozem až na pláž, po které se prohání spousta čtyřkolek a bugin,“ popisuje atmosféru expedice Radek Kriegel. Denně cestovatelé zvládli 300–400 km a počet mil utěšeně narůstal. Potkali Grand Canyon nebo obdivovali krásy amerických národních parků. Třeba Sequoia National Park je celý bezbariérový, nechat se tak unést krásou vzrostlých stromů můžete s jakýmkoliv hendikepem. Lukášův vozík nebyla nijak velká komplikace, i když do jisté míry určoval průběh cesty. Spaní u moře znamenalo dobrodružství a snad jedinou komplikaci – kolečka zarývající se do písku – řešili členové expedice v daném okamžiku prostým Lukášovým přenesením do stanu.

Radek Kriegel nejen celou věc vymyslel, ale také celou cestu odřídl a dalo by se vlastně říct, že byl řidičem svatebním. Lukáš, mladý rodák z Ostravy, se totiž během cesty stal ženáčem. V malebné kapličky v Las Vegas řekl ano své přítelkyni Michaela, která výpravu absolvovala coby řidička doprovodného vozidla. Jistě to vypovídá o tom, že se dvojice nezalekla amerických cest a ani vidiny společného života. Svatební „ano“ umocnilo vše, co cestovatelé doposud zažili. Na kulturní silnici už Lukáš a Michaela vjeli jako novomanželé. Změněný rodinný stav, to už je pořádně originální suvenýr! (lb)

nevzdávali a naopak se aktivně zapojili do různých zajímavých činností," vysvětluje Dana Mičolová hlavní smysl webu.

Příspěvatelé jsou lidé z různých koutů celé republiky, ze Zlínského, Moravskoslezského či Středočeského kraje. Právě tito lidé vyhledávají ve svém regionu kontakty na zdravotně hendikepované lidi nebo neziskové organizace ze sociální oblasti.

Jako všude jinde jsou však problémem peníze. „Redaktoři mají zatím smlouvy do

poloviny tohoto roku. Další redaktory nepřibíráme. Kdyby se nám podařilo získat nějaké sponzory, kteří by web finančně podpořili, myslím, že by mohlo přibývat i redaktorů,“ doplnila D. Mičolová.

Lidé mezi lidmi je přesně ten typ webu, na kterém stojí za to strávit pár minut, i kdybyste tam vlastně jen zabloudili. Můžete se tam

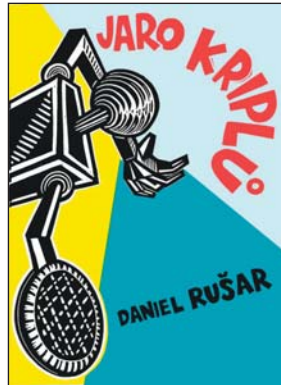
totíž vracet už právě třeba pro ten pocit být člověkem mezi lidmi.

Ladislava Blažková

Pokřivená těla, pokřivené duše

Už spojení něžného slova „jaro“ a označení, které snesou jen lidé, kteří jej mají v každodenní slovní zásobě, dává tušit, že kniha Daniela Rušara není typická. Žádné dojemné příběhy hendikepovaných dětí, které se místo lázeňského pobytu dostaly na zážitkový kurz a něžně se tam sprátelí. Křivej hendikepe! Vozíčkovéj šite! Ty zdechlino tělesná! Tak si říkají při hře mladí

s různými formami hendikepu. Ve stejném tónu se nese celý kurz i kniha. Je stejně ostrá jako život sám. A jde v ní o život.

Spojení zážitkové pedagogiky, přesněji oboru rekreologie a pubertáků, kteří se léčí v lázních Velké Losiny z různých tělesných vad, otevírá prostor pro nejnítějnější obavy, trápení, pro odhalení lidských slabostí vycházejících z hendikepu. V zážitkových kur-

zech se ukáží reakce skupiny i jednotlivce. Ukáže se, kdo komu co vyčítá, kdo jak reaguje ve vypjatých situacích. Ukáže se, když dojde na lanových překážkách k vážné nehodě, že pomoc nepotřebují jen klienti, ale i organizační tým sám. Hra na demokratické volby, tvrdé úkoly vedoucí až ke zraněním nebo objevení sexuality. To vše zážitkový kurz nabídl lidem, kteří na podobné zacházení nebyli zvyklí. A o to víc se jim týden vryl do paměti.

Hlavním hrdinou Rušarovy prózy je mladík s předzdivkou Skin, který touží stát se tenistou, a to i s nefunkční levou rukou. Bojuje se svým tělem, se svou výdrží, se svými sny, které se nemůžou splnit. Břítický jazyk a autorova stylistika, která nedodrhuje přesně větnou skladbu

a kterou střídají pasáže hardrockových anglických písní, přesně vyjadřují neuspořádanost mladých hrdinů. Ačkoliv by pak člověk čekal jednotu vedoucího týmu a profesionalitu přístupů, v hlášeních spojených se zmíněnou nehodou poznáváme, jak sobecké jednání týmu vlastně je a jak těžké může být převzetí zodpovědnosti. O to paradoxněji vyznívá fakt, že tito lidé učí své svěřence právě hodnotám, které jim samotným chybí.

Přesto má tento zážitkový kurz i kniha Jaro kříplů účinek. Cosi se v účastnících i ve čtenářích pohne, cosi jim může otevřít oči. Hlavní je se nebát. Ať už zážitků nebo drsných slov.

Daniel Rušar: *Jaro kříplů*, novela, nakladatel: Paskuda books, 2011, 1. vydání, 18x13 cm, 180 stran, brožovaná vazba, ilustrace: Matuš Matátko ISBN: 978-80-970653-0-0, knihu je možné objednat na adrese: paskuda-books@gmail.com. Cena knihy je 184 Kč (7,50 €). (ata)

TEMNO 2013

PROŽÍT BRNO!

9. ROČNÍK NOČNÍ
ŠIFROVACÍ SOUTĚŽE
PRO VOZÍČKÁŘE

28. ČERVNA OD 20H

INFO A PŘIHLÁŠKY
WWW.DOMOVPROMNE.CZ/TEMNO

FOTO MARTIN@VEVERKA.EU

Úplně nemožný Cirkus Kociáno

Připravit zábavné cirkusové představení s lidmi, kteří nikdy nic podobného nedělali, za několik málo hodin? Navíc když ti lidé jsou děti, k tomu část z nich děti hendikepované? Nesmysl, nic takového není možné!

Znáte úsloví „nemožné na počkání, zázraky do tří dnů?“ Kociánka, Bezbariérové divadlo Barka a žáci ze základních škol Košinova a Slovanské náměstí zkrátily termín zázraku na dva dny. Ve středu se děti seznamovaly vzájemně mezi sebou i s cirkusovými technikami, ve čtvrtek přes den pilovaly čísla v Barce a večer už vystupovaly před publikem. A při pátečních reprízách rozesmívaly užaslé spolužáky.

Ihned po jednom čtvrtěčním představení jsme se zeptali účinkujících, co jim přišlo na celé akci nejtěžší a z čeho měli největší radost. Záměrně neuvádíme, z které instituce který cirkusák pochází – je to totiž úplně jedno.

Vojta: Nejtěžší pro mě byl nácvik, zapamatovat si sled čísel. Vystupování před lidmi už bylo fajn, rád se předvádím. ☺

Martina: Já jsem měla z vystupování před lidmi největší strach. Ale akrobacie a žonglování mě bavilo tak, že jsem na strach zapoměla.

Martin: Pro mě bylo asi nejtěžší, když jsme skládali a nacvičovali skupinovou báseň. A pak jsem měl strach ze zpěvu, ale nakonec mě zpívání bavilo nejvíc.

Jan: Nejhorší bylo začít s vymyšlením čísla, pak už to šlo hladce. A nejlepší pocit mám z celé spolupráce.

Nikola: Obtížné bylo to vymyšlení a nácvik. Největší radost mám z toho, že přišlo hodně lidí.

Lucka a Michaela: Těžké bylo naučit se kroky choreografie. A nejvíc nás nadchlo, co jsme všichni dohromady dokázali.

Jana: Bála jsem se toho, až budeme vystupovat před lidmi. Ale zpěv mě bavil tak moc, že mě strach přešel.

Anna: Měla jsem hroznou trému, takže nejšťastnější jsem z toho, že jsem vystoupení zvládla.

Patrik: Byl jsem dost pesimista, že nemáme co nabídnout, a taky z motoriky – to mě ale rychle přešlo. A byl jsem mile překvapený, že jsem neměl při vystupování trému.

Tomáš: Při zkoušce jsem špatně dopadl, takže jsem rád, že jsem překonal bolest a představení zvládl. A z celé akce mám moc dobrý pocit, po všech stránkách.

Teo: Nejtěžší bylo ukočírovat celý proces vzniku, dohlédnout, aby všechno šlapalo. Ale vynaložená dřina se vrátila v celkové energii.

Matěj: Nejhorší bylo ustát nestíhání a stresy. A nejlepší podle mě bylo, jak skvěle zafungovala spolupráce dětí.

Zdenka: Tou nejtěžší věcí byla samotná organizace. A to nejlepší byla vlastní tvorba dětí, jejich nápady, kouzlo toho, jak byly na začátku rozpačité – a v podstatě po pár hodinách vylezly na pódium se skvělým programem.

Foto a text:
Barbora Antonová

Nácvik: zatím to moc neladí, i kdybychom se na hlavu postavili...

„Cirkus Kociáno, nejlepší místo, kde divadlo je hráno!“

Dokonale vycvičení medvědi

Moderátoři byli teda pěkní klauni!

Kouzla a čáry

Nácvik... a všechno padá z rukou...

Zpěvačka Mary s fanoušky

Finále s uklízečkou

BEZBARIÉROVÉ
DIVADLO
BARKA

KVĚTEN

www.ligavozic.cz 2013

PÁ 3. – NE 5. 5.

TANCESE 2013

mezinárodní festival tance, tanečního a pohybového divadla

Festival je určen pro neprofesionální taneční soubory z ČR a ze zahraničí.

29. 4. **MOVING EXHIBITION** – pohyblivá vernisáž fotografií s taneční tematikou v centru Brna (Moravské nám., ul. Lidická, ul. Česká, park Lužánky)3.–5. 5. **TANEČNÍ PŘEDSTAVENÍ** v Bezbariérovém divadle Barka a SVC Lužánky

Akro Dance Theatre (PL), Movu Kreo (CZ), Nosnost (CZ),

Cyranovy boty (CZ), Cyranovy boty Integra (CZ)

a další neprofesionální taneční soubory z ČR a ze zahraničí

4.–5. 5. **TANEČNÍ WORKSHOPY** otevřené veřejnosti (současný tanec, africký tanec, Port de Bras, integrovaný tanec, kontaktní improvizace, technika Limon)

Pořádá: SVC Lužánky ve spolupráci s Bezbariérovým divadlem Barka a PS Cyranovy boty

Podrobný program festivalu a tanečních dílen: www.tancesse.cz**15 DIVADLO INVENTURA (Praha)**

10.00

ST

divadelní soubor lidí s mentálním hendikepem

**KABARET NA KONCI SVĚTA
aneb VÝPRODEJ KOMEDIANTŮ**

Divadelně-dokumentární klauserie

Představení propojující osobní příběhy jednotlivých aktérů s fiktivní rovinnou rádobou komediantů snažících se svým umem z plných sil bojovat s nepochopením světa. Netradičně tradiční pojetí varietních klaunů, tanečnicků, zpěváků a další šmíry. Vše nazývá Výsledek nejistý, ale každopádně překvapivý!

Hrají: Dagmar Filípková, Jaroslava Krpálková, Josef Fojt, Patrik Horvát a Martin Vošmik. Režie: Ilona Labutová a Stěpán Smolik Hudba: Stěpán Smolik (délka představení 50 min.)

ŠTRAMÁCI

Dokumentární film o vzniku divadelní hry Kabaret na konci světa aneb výprodej komediantů. Námět, scénář a režie: Lenka Vochocová (délka filmu 25 min.) © Inventura 2011

Vznik scénáře k filmu podpořila Nadace Český literární fond.

DISKUSE

Diskuse účinkujících, tvůrců a diváků... (délka diskuse 20 min.)

www.divadloinventura.cz

ST 15. – SO 18. 5.

DREHBŮHNE BRNO 2013

VI. ročník Mezinárodního festivalu studentských divadel v německém jazyce

Letošního ročníku se zúčastní amatérské a neprofesionální divadelní skupiny z České republiky, Maďarska, Rakouska a Německa. Vedle divadelních představení se budou konat workshopy, koncert, prohlídka města a diskuze.

15 slavnostní zahájení festivalu

18.00

ST

DREHBŮHNE BRNO 2013

Ein Leben für die Kunst (nach Friederike Roth) (Gruppe 07, FF MU, Brno, CZ)

Fünf junge Frauen entwickeln ein bahnbrechendes Kunstprojekt in einer alten Gastwirtschaft unter „Anwesenheit“ der ehemaligen Wirtin. Pět mladých žen rozvíjí průkopnický umělecký projekt ve starém hostinci za „účasti“ někdejší hostinské.

16 mein grün – dein kopfschmerz

18.00

CT

(Cammerspiele Leipzig, Leipzig, D)

Das aus Gesprächen und Improvisationen entwickelte Stück ist eine Collage aus vorgefundener, erzählender Literatur und performativen Bildern. Hra, vzniklá z rozhovorů a improvizací, je koláží objevené vyprávěcí literatury a umělecky ztvárněných obrázků.

16 KOMA (die bühne, Dresden, D)

19.30

CT

"Koma" zeigt Figuren in einem irrealen Spiel mit möglichen realen Konsequenzen. „Koma“ ukazuje figury v nereálné hře s možnými reálnými důsledky.

17 Die im Dunkeln (Sabine Schönfellner)

18.00

PÁ

(Doppel L, PedF MU, Brno, CZ)

Verbessern und optimieren, meine Rede. So fängst du an. Ein Siegerlächeln auf dem Lebenslaufphoto. Zlapšit a optimalizovat, moje řeč. Tak začni. Jeden vítězný úsměv na fotografii do životopisu.

17 Empfang der Ehrengäste (Reactor Ensemble)

19.30

PÁ

(Reactor Theater, Wien, A)

Die Textcollage setzt sich aus Fragmenten der Stücke „Gier“ und „4.48 Psychosis“, geschrieben von der britischen Dramatikerin Sarah Kane zusammen. Textová koláž se skládá z částí her „Gier“ a „4.48 Psychosis“, které napsala britská dramatička Sarah Kane.

18 Träume (Günther Eich)

18.00

SO

(Pražští Karlovci, FF KU, Praha, CZ)

Eine Bühnenadaption von vier 1951 ausgestrahlten Hörspiel-Sendungen „Träume“ und versucht, das sonst nur Hörbare auch zu visualisieren. Divadelní adaptace čtyř z 1951 rozhlasových her „Sny“ se pokouší vizualizovat to, co je jinak určeno jen pro naše uši.

18 Eins, zwei, drei (Molnár Ferenc)

20.00

SO

(Dramaschine, Pecs, H)

Rasantes Stück um die Verwandlung eines Taxifahrers zum angesehenen Bankdirektor. Boulivná hra o proměně jednoho řidiče taxi na váženého ředitele banky.

30 FILIGRÁN a Tomáš VTÍPIL

20.00

CT

Večer současného tance. www.natrikrat.czBezbariérové divadlo BARKA kulturní zařízení Ligy vozíčkářů
Svatopluka Čecha 35a, 612 00 Brno-Královo Pole, tel.: 541 213 206e-mailové rezervace: barka@ligavozic.cz

sms rezervace: 608 635 578

Ceny vstupenek od 30 do 200 Kč. Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P zdarma.

Naši činnost
podporují:

Jihomoravský kraj

Za finanční podpory
statutárního města Brna

COLOSSEUM

program
Brněnsko

B | R | N | O

... a vy, diváci, kteří k nám chodíte...

PŮSOBÍ VÁM SCHODY PROBLÉM?

LABUŤKA A SERVIS
5
LET

Stannah nabízí schodišťové sedačky na všechny typy schodišť.

**Pro ZTP občany
je možnost získat
státní peněžní
příspěvek!**

Zavolejte na naše bezplatné telefonní číslo

800 196 196

www.stannah.cz

Stannah

Jsme první výrobci a specialisté na nejprodávanější schodišťové sedačky na světě!

ROHO

antidekubitní podložky a matrace

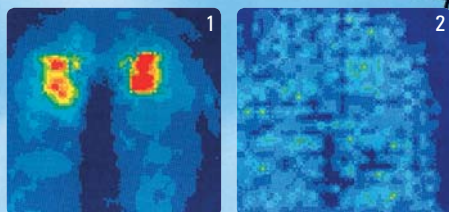
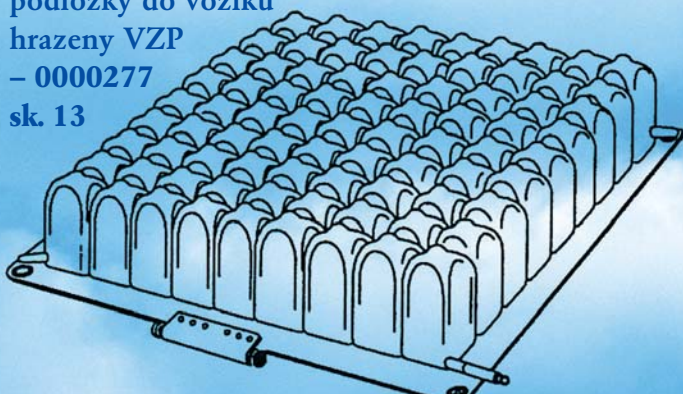
zamezují vzniku proleženin a napomáhají při jejich léčbě.

podložky do vozíků

hrazeny VZP

– 0000277

sk. 13

Rozložení tlaku
u osoby sedící
na molitanu (1)
a na antidekubitní
podložce ROHO (2)

Dovází: CZ. TECH Čelákovice, a.s.

Stankovského 1200/46, 250 88 Čelákovice

tel.: 326 993 844, fax: 326 993 845, e-mail: roho@cztech.cz

www.roho.cz

RGK

Špičkové sportovní a aktivní vozíky
pro každého

Elite

NOVINKA

elitní vozík pro
basketbal a florbal

Club Sport

univerzální, lehce nastavitelný vozík
pro začínající sportovce

Interceptor

vynikající vozík pro basketbal,
florbal a další sporty

Max Lite

ideální volba pro aktivní
a náročné vozíčkáře

e-shop

na našich webových stránkách
získáte rychle a výhodně náhradní díly

Kontaktujte nás

Zbyněk Sýkora

obchodní zástupce RGK
pro Slovensko, Rakousko
+420 775 310 221
sykora@rgkczech.cz

František Šindelář

obchodní zástupce RGK
pro Česko
+420 601 382 934
sindelar@rgkczech.cz

www.rgkczech.cz

Červnový svátek motoristů v Chrasti u Chrudimi

Ve dnech 21.–22. června se v Chrasti u Chrudimi uskuteční již 8. ročník *Setkání čtyřkolek*. Jeho dominantou je sobotní závod určený vozíčkářům a jejich asistentům (doprovodům) – milovníkům rychlých kol a vůně spáleného benzínu. Zúčastnit se mohou kvadru i paraplegici, lidé chodící o berlích, ale také lidé s amputací končetin. Pro větší atraktivitu přichystal pořadající Motoklub vozíčkářů ČR i dětskou kategorii. Trať dlouhou přibližně 1200 metrů projedou závodníci dvakrát a časy se sčítají; hodnotí se každá kategorie zvlášť. Všichni účastníci obdrží věcnou cenu a první tři v každé kategorii dostanou navíc pohár.

Příjezd na chrastický stadion je možný v pátek odpoledne. Po zaparkování, přípravě čtyřkolek a ubytování se lze občerstvit a vyzkoušet si trať. O hudební zábavu se v pátek večer postarají kapely III. Cenová, VVMP a Kruton.

Sobotní program začne prezentací. Start je v 9.30 hod. Před polednem bude závod pozastaven a všichni účastníci podniknou „spanilou jízdu“ po okolí Chrasti, na které je tradičně doprovází členové přátelských motoklubů. Následuje oběd a pokračování závodu. Na závěr *Setkání čtyřkolek* bude vylosována tombola, vyhlášeny výsledky a předány ceny.

Dvoudenní akce nabídne i pestrý doprovodný program. Představí se letečtí modeláři, budou předváděny čtyřkoly, chybět nebude skákačí hrad pro děti.

Zájemci se na *Setkání čtyřkolek* mohou přihlásit do 7. června. Startovné činí 300 ko-

run. Další informace lze najít na stránkách www.mkvcr.cz. Kontaktní osoba: Vladimír Novotný, e-mail vladano@seznam.cz.

(mp)

V květnu se můžete vydat na 96. Kladrubské hry

Vyvrcholením sportovních akcí pořádaných pro pacienty Rehabilitačního ústavu Klad-

ruby jsou každoročně *Kladrubské hry*. Letos se konají ve dnech 21.–24. května, slavnostní zahájení je v úterý v 15 hodin. Nejoblíbenější disciplína, orientační závod, je na programu ve středu.

Zúčastnit se mohou současní i bývalí pacienti ústavu starší 15 let, bez ohledu na typ a rozsah tělesného postižení. Všechny disciplíny (např. basketbal, počítačové hry, stolní tenis, florbal, střelba ze vzduchovky, kuželky, šípky, boccia, lukostřelba, slalom na vozíku či plavecká štafeta) jsou koncipov-

vány tak, aby se do nich mohl zapojit kdokoli. Hlavním záměrem her je totiž posílení sebevědomí hendikepovaného člověka a jeho snahy o návrat do běžného života.

Obvykle si v Kladrubech během čtyř jarních dní zaspoutuje více než 180 lidí. Jsou mezi nimi vozíčkáři, lidé chodící o berlích, osoby bez rukou i takzvaní vertebráci (lidé s bolavými zády). Každý soutěží za sebe a současně získává body pro svůj tým.

Vstup zdarma, platí se úsměvem. Další informace lze získat na stránkách <http://rehabilitace.cz> v rubrice Akce nebo na telefonu 724 294 051.

(mp)

Ping pong jako relax i jako vrcholový sport

Stolní tenis patří historicky k neúspěšnějším paralympijským sportům v České republice. Těší se velké oblibě, a to nejen díky úspěchům, kterých čeští hráči dosáhli, ale i díky dostupnosti a atraktivitě tohoto sportu. I stolní tenisté ale bojují s problémy. Hlavní překážkou rozvoje tohoto sportu jsou opět finance.

Asociace stolního tenisu funguje celorepublikově a téměř všichni aktivní hráči jsou jejími členy. V zemi existuje zhruba deset oddílů, které provozují stolní tenis vozíčkářů. I díky tak velké hráčské základně se řadí čeští hráči mezi velmi úspěšné na mezinárodním poli. Dosáhli úspěchů například na Mistrovství Evropy v roce 2011, zatím nepřekonaným vrcholem je zlatá medaile z Atén. Od té doby jsou výsledky českých sportovců výrazně na ústupu. Děje se tak ze dvou zásadních důvodů. Prvním jsou přetrvávající problémy s financováním sportu postižených. Druhým, který logicky vyplývá z dostupnosti stolní te-

nisu, je narůstající zájem o tento sport ve světě, což jednoznačně zvyšuje počty kvalitních soupeřů.

Český reprezentační tým však patří v této době ke slušnému evropskému průměru. Máme tři hráče umístěné ve svých kategoriích do patnáctého místa ve světovém žebříčku. Velký potenciál má Jiří Suchánek, který dosáhl poprvé na medailové umístění na nedávném turnaji v Hodoníně. Tento nadějný hráč pokračuje ve velkém výkonostním růstu. V plánu Asociace je zapracovat do reprezentace nové mladé hráče Jiřího Žáčka a Petra Svatoše, kteří by se v budoucnu mohli vspat se světovou konkurencí na mezinárodních turnajích. Vyčkejme a nechme se překvapit, kdo bude reprezentovat Česko na olympijských hrách v roce 2016.

Možná to můžete být i vy, se stolním tenisem se totiž dá začít kdykoliv. Výhodou

Jan Štětka

tohoto sportu je to, že je vhodný pro jakýkoliv druh postižení. Berle ani vozík nejsou překážkou. Není třeba hned aspirovat na šampiona, stolní tenis si můžete zahrát i rekreačně. Výhodou speciální haly je rovný povrch, zkušební rádcové i bezbariérové zázemí.

Jak začít? Podle slov Jaroslava Hadravy, předsedy Asociace stolního tenisu vozíčkářů, je nejjednodušší zkontaktovat nejbližší oddíl v blízkosti bydliště (specializované sportovní kluby stolních tenistů na vozíku najdete v Praze, v Pardubicích, v Liberci, v Ostravě atd.) V případě, že by se tento postup neosvědčil, je možné kdykoliv kontaktovat vedení Asociace, které poskytne všechny potřebné informace kde a jak začít. Prvním krokem je tedy nalezení vhodných tréninkových podmínek. Není však potřeba hledat specializovaná sportoviště. „Doporučoval bych především najít vhodné tréninkové podmínky v nějakém oddílu stolního tenisu zdravých,“ přibližuje možnosti začátků J. Hadrava.

Asociace funguje pod Českým svazem tělesně postižených sportovců a stará se o zřizování celoroční soutěže Český pohár. Mimoto spadá do jejího působení celé vedení českého stolního tenisu, včetně reprezentace. Podle svých možností všechny projekty finančně podporuje.

Hodonínské klání ukázalo na budoucí hvězdy

Na začátku dubna se uskutečnil turnaj stolního tenisu vozíčkářů v Hodoníně. Diváci se mohli těšit na šestnáct hráčů z České a Slovenské republiky, kteří se spolu vzájemně utkali v hale na Bažantnici ve dvou kategoriích, a to v soutěži jednotlivců a v soutěži dvoučlenných družstev.

Kvalitní podívanou zaručila kompletní česká a slovenská špička. Vítězství nakonec vybojovali v soutěži družstev Kadlík a Zmrzlý, vítězem soutěže jednotlivců se stal René Tauš, zlatý medailista ze soutěže družstev v Aténách 2004.

Několik podobných turnajů po republice i v sousedních státech je společným projektem Čechů, Slováků a od letošního roku i hráčů z Rakouska a Polska, kteří se tentokrát nezúčastnili kvůli kolizi termínů.

Na turnaji zazářil Jiří Suchánek, který poprvé ve své kariéře získal cenný kov. Mladý nadějný hráč se velmi rychle zlepšuje a v budoucnu o něm zřejmě v souvislosti se stolním tenisem ještě uslyšíme. Druhý turnaj tohoto projektu čtyř států proběhne v září na Slovensku. Mezitím se v květnu chystá Mistrovství České republiky jednotlivců a od dubna se rozjíždí celoroční Český pohár. Nejbližším mezinárodním kláním bude ke konci května turnaj ve Slovinsku, kde čeští hráči rozhodně nebudou chybět.

Jan Štětka

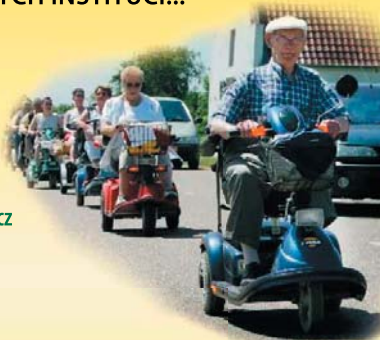
Le Pont NEDER s. r. o.

SPECIALISTA NA POMŮCKY

PRO SENIORY, HANDICAPOVANÉ, VYBAVENÍ NEMOCNIC, DOMOVŮ DŮCHODCŮ A JINÝCH INSTITUCÍ...

Nejlevnější v ČR!

Dvořákova 1526 • 763 61 Napajedla
tel.: +420 577 943 191
mobil: +420 604 706 041
SK: +421 908 127 884
e-mail: le.pont@iol.cz • www.lepont.cz

- prodej pomůcek, informační a poradenský servis
- široký sortiment pomůcek, které si u nás můžete vyzkoušet
- mimo nových výrobků u nás můžete najít i výrobky zánovní, které nejen že splňují vysoké požadavky na tyto druhy výrobků, ale jsou mnohem levnější
- záruční i pozáruční servis
- máte-li jakékoliv přání, volejte, i pro Vás najdeme vhodnou pomůcku
- ceny elektrických skútrů a vozíků od 15 000 Kč (možno na splátky bez navýšení)
- v ceně všech akumulátorových zařízení jsou akumulátory a nabíječka
- více než 300 kusů elektrických skútrů a vozíků na skladě

foto: naše prodejna Napajedla

Z naší nabídky vybíráme nejprodávanější modely

Sterling Elite
AKCE!!!
nosnost až 123 kg, max. rychlost 12 km/h
cena od 20.000,- Kč

Booster Trophy V.
AKCE!!!
nosnost až 125 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 18.000,- Kč

Booster Trophy VI.
nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 42.000,- Kč

Sterling XS
nosnost až 150 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 46.000,- Kč

CTM 737
nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 36.000,- Kč

Pride LUNA
nosnost až 160 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 20.000,- Kč

El. polohovací postel
skladem několik druhů postelí a matrací
cena od 12.000,- Kč

Afikim Sportster
nosnost až 160 kg, max. rychlost 17 km/h
cena od 46.000,- Kč

Winner
nosnost až 159 kg, max. rychlost 15 km/h
cena od 36.000,- Kč

Afikim Breeze
nosnost až 160 kg, max. rychlost 17 km/h
cena od 56.000,- Kč

Booster Puma
nosnost až 135 kg, max. rychlost 10 km/h
cena od 25.000,- Kč

Calypso de Luxe
nosnost 120 kg, max. rychlost 10 km/h
cena od 20.000,- Kč

Všechny ceny jsou včetně DPH.

Vozíky

- Prodám elektrický vozík šíře 45 cm, firma Ortoservis. Plné pláště, vhodný do bytu i do terénu. Cena 15 000 Kč. Tel.: 602 139 933.
- Prodám elektrický vozík Viper, duální. Desetkrát použitý, původní cena: 110 000 Kč, nyní za 80 000 Kč. Kontakt: 494 667 621, Kvasiny u Rychnova nad Kněžnou.
- Prodám pohodlný elektrický invalidní vozík křeslového typu. Vozík je zcela funkční. Provoz na dobíjecí baterie. Nabíječka je součástí. Ovládání rychlosti a směru pomocí páčky na jedné opěrce. Ukazatel stavu baterie. Pouze osobní odběr. Cena 25 000 Kč. Martin líčik, tel.: 737 125 016.

Automobily

- Prodám Renault Kangoo, r. v. 1999, 1,4i, naj. 168 000 km, kompletně ruční řízení – brzda, plyn, spojka. Výbava: ABS, 2x airbag, klimatizace, tažné zařízení, el. okna, centrální zamykání s DO. 8x pneu v dobrém stavu, jen cena úpravy byla přes 60 tis. Kč. Cena k jednání: 45 000 Kč, po dohodě možno přivést ukázat kamkoli. Tel.: 776 440 044, Praha.

Ostatní

- Prodám pásový schodolez s obsluhou, nosnost 130 kg, rok výroby 2007. Schodolez je ve velmi dobrém stavu. Výrobce ALTECH, s. r. o., Uherské Hradiště. Cena 30 000 Kč. Lubomír Košťál, e-mail: lubomir_kostal@tpca-cz.com, tel.: 736 526 661.
- Prodám nájezdové zasouvací ližiny za 2 000 Kč. Jsem z okresu CR. Info na tel.: 776 239 445, volejte mezi 8. a 9. nebo 12. a 13. hodinou.
- Prodám točnu ke zvedáku do vany za polovinu původní ceny. Tel.: 608 873 493. Možno na dobírku. Písek v Čechách. Eva Uhlířová, tel.: 608 873 493, e-mail: euhlirova@seznam.cz
- Prodám antidekubitní podložky do lůžka z polyesterové kožešiny (firma Boneka, výrobek Dekuba). Rozměr 145 x 125 cm (nová, nepoužitá), rozměr 98 cm x 72 cm (málo používaná). Cena dohodou. Dále prodám kožešinový nánožník z pravé ovčiny do speciálního kočárku nebo vozíku. Délka 170 cm, šířka 65 cm. Cena 1000 Kč. Milena Beranová, tel.: 604 967 973.
- Prodám postel s úložným prostorem + zdravotní matrace. Rozměr 200 x 110 x 82 cm. Velký úložný prostor pod spací plochou, police, barva olše – medová. Vhodné pro ležící dítě, kdy si šetříte záda (pečující) a nezvedáte nemocného z nízké postele. Těž vhodné pro zdravé dítě. Třemošnice, okr. Chrudim. Tel.: 775 199 833.
- Koupím přístroj na rehabilitaci MOTOMED nebo MOTREN. Cena dohodou. Jaroslav Blinky, e-mail: jaroslav.blinky@gmail.com, tel.: 773 590 805.
- Nabízím pomoc při zajišťování nákupů, úklidu, podání stravy, léků, jako doprovod k lékaři aj. Jsem absolventka akreditovaných kurzů (Vzdělávání pracovníků v sociálních službách a osob pečujících a kurzu pro pomocné zdravotnické pracovníky v oboru všeobecná sanitářka) s praxí i v osobní asistenci. Spolehlivost a pečlivost je samozřejmostí. Písek a blízké okolí. Eva Uhlířová, tel.: 608 873 493, e-mail: euhlirova@seznam.cz

Všechny inzeráty umísťujeme průběžně na
www.vozickar.com.

Inzerci si můžete zadat:

- na www.vozickar.com,
- zaslat na e-mail info@ligavozic.cz,
- nebo nadiktovat na telefonním čísle **537 021 493**.

Vybrané inzeráty vložíme na tuto stranu v dalším čísle Vozíčkáře. Uzávěrka je 3. 6. 2013.

UPOZORNĚNÍ: Pokud vám byl poskytnut příspěvek na zvláštní pomůcku dle vyhlášky č. 182/1991 Sb. (do 31. 12. 2011) anebo dle zákona č. 329/2011 Sb. (od 1. 1. 2012), písemně jste se zavázal/a, že budete 5 let vlastníkem pomůcky a budete ji využívat. Pokud se jedná o příspěvek na zakoupení motorového vozidla, je lhůta od 1. 1. 2012 dokonce 10letá. Prodejem pomůcky se tedy můžete vystavit riziku postihu ze strany obecního úřadu anebo ÚP, který příspěvky vyplácí. Pokud vám byla pomůcka poskytnuta „na předpis“ odborného lékaře a byla hrazena ze zdravotního pojištění, JE MAJETKEM této pojišťovny. I v tomto případě tedy nejste oprávněn/a pomůcku prodat, jedinou výjimkou je situace, kdy zdravotní pojišťovna pomůcku na základě posudku revizního technika vyřadí a pomůcku převede do vašeho vlastnictví. Liga vozíčkářů neručí za obsah inzerátů a nenese žádnou zodpovědnost v případě, že někdo takovou pomůcku prodá.

... I JÁ MÁM SVÉHO SUPERHRDINU

Chcete
– pomocníka?
– terapeuta?
– kamaráda?

Získejte ho bezplatně bez ohledu na tělesný hendikep (vozík není podmínkou).

Obraťte se s důvěrou na Ligu vozíčkářů. Cvičíme asistenční psy v domácím prostředí formou hry, dosahujeme tak skvělých výsledků.

Ivan Benda, tel.: 725 466 206, e-mail: ivan.benda@ligavozic.cz

A ještě na závěr...

Dočetli jste až sem? Zaujaly vás články? Oblíbili jste si Vozíčkáře? Pokud jste na všechny otázky odpověděli kladně, můžete se ještě zamyslet, zda nás podpoříte i finančně. Příspěvek na odebrání časopisu Vozíčkář je dobrovolný, nepovinný. Budeme ale za něj velmi vděční a pomůže nám pokračovat ve vydávání.

Příspěv můžete:

SLOŽENKOU

Na poště vyzvednete složenku typu A, vyplníte svoje jméno (jako odesílatel), adresáta (Liga vozíčkářů, Bzenecká 23, 628 00 Brno), variabilní symbol (kód z vašeho adresního štítku na časopise), číslo účtu (2900181344/2010).

PŘEVODEM NA ÚČET

Číslo účtu: 2900181344/2010 (Fio banka)
Variabilní symbol: kód z vašeho adresního štítku na časopise

SMS PLATBOU částka: 79 Kč

na číslo 902 10 odešlete SMS ve tvaru: VOZICKAR mezera VAŠE PŘÍJMENÍ mezera VAŠE JMÉNO mezera NÁZEV VAŠEHO MĚSTA (OBCE) mezera ULICE mezera ČÍSLO POPISNÉ mezera PSČ. (Bez diakritiky, nezáleží, zda použijete velká či malá písmena. Ihned obdržíte potvrzující SMS.)

POMÁHÁME LIDEM PŘEKONÁVAT BARIÉRY

více než 20 let

Schodišťové sedačky

Schodišťové plošiny

- ✓ Schodišťové plošiny
- ✓ Schodišťové sedačky
- ✓ Stropní zvedací zařízení
- ✓ Nájezdové rampy
- ✓ Schodolezy

VOLEJTE ZDARMA 800 303 304

Největší český výrobce zařízení pro překonávání schodišťových bariér s tradicí výroby již od roku 1992

ALTECH

ALTECH, spol. s r.o., Průmyslová 1146, 686 01 Uherské Hradiště
pobočka Praha: Starochodovská 1110, 140 00 Praha 4 – Chodov
www.altech-uh.cz, altech@aeromec.cz

ŘEŠENÍ PRO KAŽDOU BARIÉRU

Individuální přístup a vysoká odborná kvalifikace našich pracovníků jsou klíčem k řešení vašich potřeb.

PRODUKTY PRO SVOBODU POHYBU

Široký sortiment zařízení, která umožňují překonávat veškeré architektonické překážky.

OVĚŘENÁ KVALITA

Kvalita, bezpečnost a bezproblémový provoz.

PRINCIP PARTNERSTVÍ

Můžete se spolehnout, že se svým problémem nezůstanete nikdy osamoceni.

Přinášíme životní změnu.

Snažíme se ulehčit návrat do plnohodnotného života, umožnit úspěch v práci, začlenit se do kolektivu.

Již od roku 2000 jsme s vámi i v těch nejobtížnějších životních situacích.

